

اجتماع میلاد

(پارنھین رات) جو بیان

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْكَ يَا نَبِيَّهِ وَسَلَّمَ

شانِ مُصْطَفِي بَزْبَانِ انبِيَا

أَلْحَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ط
 أَمَّا بَعْدُ! فَاَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ط بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

شانِ مُصطفيٰ بزبانِ انبيا

الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلِكْ وَ أَصْحَبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
 الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلِكْ وَ أَصْحَبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندؤ نفلي اعتكاف جو ثواب پڻ ملندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دردِ شريف جي فضيلت

رسولِ مقبول، جانِ ڪائنات، شاهِ موجودات، شفيقِ عاصيان، وڪيلِ مُجرمان صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمت نشان آهي: جنهن مون تي هڪ ڀيرو دُرُودِ پاڪ پڙهيو الله عَزَّوَجَلَّ ان تي ڏه (10) رحمتون نازل فرمائيندو آهي ۽ جيڪو مون تي ڏه (10) ڀيرا دُرُودِ پاڪ پڙهي الله عَزَّوَجَلَّ ان تي سو (100) رحمتون نازل ڪندو آهي ۽ جيڪو مون تي سو (100) ڀيرا دُرُودِ پاڪ پڙهي الله عَزَّوَجَلَّ ان جي ٻنهي اکين جي وچ ۾ لڪندو آهي ته هي نفاق ۽ جهڻم جي باه کان آزاد آهي ۽ ان کي قيامت جي ڏينهن شهيدن سان گڏ رکندو. (معجم اوسط: ۲۵۲/۵، حديث: ۴۲۳۵، ضيائے درود و سلام، ص: ۳)

پڙهو سلام ڪرو وڏو ٻڪر محبت ۾
ڏروڊ پاڪ ڪي ڪثرت نبي ڪي آمد ۾

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اسان ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پھريان سنيون سنيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

۱ ۾ مدني گل: بنا سني نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.
2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ڳوڏا ڀڃي ويهندس ❁ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي پين جي لاءِ جاءِ ڪشادي ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهٽڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اُذْكُرُ اللهُ. تُوْبُوا إِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

شان و شوڪت واري عظيم رات!

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ 1438 سن هجري جي ربيعُ الاول جي ٻارهين رات آهي، الله تبارڪ و تعاليٰ جو لڪ لڪ شڪر آهي جنهن اسان کي هڪ دفعو ٻيهر عظيمُ الشان فضيلتن ۽ برڪتن پري مُقدس رات نصيب فرمائي، هي اها عظيم رات آهي جو جنهن ۾ محبوبِ رب، سلطانِ عرب، رسولِ اڪرم، نورِ مجسم، شاهِ بني آدم، نبيِ محتشم، شاهِ عرب و عجم، شافعِ اُمر، سراپا جُود و ڪرم، دافعِ رنج و اُلم صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن دنيا ۾ جلوه گر ٿيا. اها عظيم رات جيڪا شبِ قدر کان به افضل آهي، اها عظيم رات جنهن ۾ مڪانِ آمِنه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا مان اهو عظيم نور چمڪيو جنهن سان اولهه ۽ اوڀر روشن ٿي ويو. اها عظيم رات جنهن ۾ حڪمِ خداوندي سان ملائڪن جا آقا جبرئيل امين عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ اولهه اوڀر ۽ خانہِ ڪعبه تي جهنڊو لڳايو. اها عظيم رات آهي جو جنهن ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جي محبوب صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تشریف آوري تي ايران جي بادشاه ڪسريٰ جي محل تي زلزلو آيو ۽ ايران جو هڪ هزار سال کان ٻرندڙ آتش ڪڍه و سامي ويو.

بُجھ گئیں جس کے آگے سبھی مشعلیں

شمع وہ لے کر آیا ہمارا نبی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ اها عظيم نوراني، جگمگ ڪندڙ رات آهي جو هن ۾ الله تعاليٰ جي حڪم سان آسمان ۽ جنت جا دروازا کوليا ويا ها، هي اها عظيم نوراني رات آهي جو جنهن جي برڪت سان هن سال دنيا جي تمام عورتن کي اولادِ نرينه يعني پٽ عطا ڪيا ويا.

اڄ جي هن عظيم نوراني رات ۾ حضرت سيدتنا آمنه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي گلشن جي مهڪندڙ گل، رسولِ مقبول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شان ۽ عظمت جو مبارڪ ذڪر ڪندا ۽ ٻڌنداسين، شانِ مصطفيٰ ۽ يادِ مصطفيٰ ۾ نعتون پڙهنداسين، مرحبا يامصطفيٰ جا نعرا لڳائينداسين ۽ پنهنجي خالي دامن کي رحمتن ۽ برڪتن سان ڀرينداسين. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

اسان جي آقا ۽ موليٰ، ٻنهي جهانن جي داتا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اللهُ عَزَّوَجَلَّ سمورين بهترين وصفن سان مزين فرمايو آهي ۽ هر عيب کان پاڪ پيدا ڪيو، ڪيئي زمانه آيا ۽ گذري ويا پر اڄ تائين اهڙي شان و شوڪت، عزت ۽ رُتبي وارو ڪو آيو آهي نه ايندو. اڄ جي بيان ۾ اسان انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي زباني سندن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شان ۽ عظمت جي باري ۾ ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪنداسين. اچو! اعليٰ حضرت، امامِ عشق و محبت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو نهايت ئي پيارو شعر ٻڌون ٿا.

ترے خلقِ کوحق نے عظیم کہتری خلقِ کوحق نے جمیل کیا
کوئی تجھ ساہوہ نہ ہوگا شہا ترے خالقِ حُسنِ و آد اکی قسم

شعر جي وضاحت: اي منهنجا رحمت وارا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اللهُ عَزَّوَجَلَّ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خُلُقِ مُبارڪ (يعني اخلاق) کي عظيم (تمام وڏو) قرار ڏنو آهي ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ولادتِ باسعادت هزارين سعادتون ۽ برڪتون کڻي آئي آهي، اهڙي نرالي ۽ حسيٰ ڪنهن جي پيدائش نه ٿي. منهنجا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ڀلا پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جيان ڪير ٿي سگهي ٿو؟ ها ها! زمين ۽ آسمان جي پيدا ڪرڻ واري جو قسم آهي ”اوهان جهڙو ته ڪو آهي ئي نه“

اسان غريبن جي آقا و مولِي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو شان ڪيترو عظيم آهي؟
توجه سان ٻڌندا سين ۽ سمجهندا سين ته إِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ هن نوراني رات جون
خوب خوب برڪتون ۽ رحمتون حاصل ٿينديون.

اچو! بيان کان پهريان عاشق ماه ميلاد ۽ عاشق ماه رسالت، امير
اهلسنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار
قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي عطا ڪيل نعرن سان هن نوراني رات جو
استقبال ڪيون ٿا، ٿي سگهي ته مدني پرچم بلند ڪري وڏي جوش ۽ جذبي،
محبت ۽ عقيدت سان مرحبا يا مصطفيٰ جي ڏور مچايو.

سرڪار جي آمد... مرحبا، سردار جي آمد... مرحبا، آمنه جي پياري جي آمد... مرحبا،
رسولِ مقبول جي آمد... مرحبا، پياري جي آمد... مرحبا، سني جي آمد... مرحبا،
سچي جي آمد... مرحبا، سهڻي جي آمد... مرحبا، دلبر جي آمد... مرحبا... مرحبا،
مُختار جي آمد... مرحبا، مُختار جي آمد... مرحبا، مُختار جي آمد... مرحبا
مرحبا يا مصطفيٰ   مرحبا يا مصطفيٰ   مرحبا يا مصطفيٰ   مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

شانِ مُصطفيٰ بزبانِ ڪليمِ الله

نبي ڪريم، رُوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جڏهن حضرت
موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ تي تورات نازل ٿيو ۽ پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ ان کي پڙهيو ته ان ۾ هڪ اُمّت
جو ذڪر ڏسي چوڻ لڳا. يا رَبِّ (عَزَّوَجَلَّ)! مون تورات ۾ هڪ اهڙي اُمّت جو
تذڪرو پڙهيو آهي، جيڪا سڀني کان آخر ۾ ايندي ۽ سڀني کان سبقت ڪڍي
ويندي، اي منهنجا مالڪ (عَزَّوَجَلَّ): تون ان اُمّت کي منهنجي اُمّت بڻاءِ! ته اللهُ
عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمايو: تِلْكَ أُمَّةٌ أَحَدًا يَعْنِي اها ته احمد (صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي اُمّت

آهي. “ حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو: اي منهنجا پروردگار (عَزَّوَجَلَّ)! مون تورات ۾ هڪ اهڙي اُمت جو تذڪرو پڙهيو جيڪا خدا (عَزَّوَجَلَّ) کي پُڪاريندي ۽ انهن جون دعائون قبول ٿينديون، ان اُمت کي منهنجي اُمت بڻائي ڇڏي ته الله (عَزَّوَجَلَّ) ارشاد فرمايو: **تِلْكَ أُمَّةٌ أَحَدٌ** يعني اها ته احمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي اُمت آهي، حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو، اي مالڪ (عَزَّوَجَلَّ)! مون تورات ۾ هڪ اهڙي اُمت جو تذڪرو پڙهيو، جنهن جو ڪتاب انهن جي سينن ۾ محفوظ هوندو ۽ اهي ان کي زباني تلاوت ڪندا، جيئن ته اڳوڻن ماڻهن کي پنهنجا آسماني ڪتاب زباني ياد نه ٿيندا ها، اهي ان کي ڏسي پڙهندا ها، ته عرض ڪيو: ان اُمت کي منهنجي اُمت بڻائي ڇڏي، الله (عَزَّوَجَلَّ) ارشاد فرمايو:

تِلْكَ أُمَّةٌ أَحَدٌ، اها ته احمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي امت آهي، حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن عرض ڪيو: اي منهنجا مالڪ (عَزَّوَجَلَّ)! مون تورات ۾ هڪ اهڙي اُمت جو تذڪرو پڙهيو جو اها پنهنجي ئي رشتيدارن کي صدقو ڏيندي، ۽ ان تي به انهن کي اجر ڏنو ويندو، ان اُمت کي منهنجي اُمت بڻائي ڇڏي، الله (عَزَّوَجَلَّ) ارشاد فرمايو: **تِلْكَ أُمَّةٌ أَحَدٌ** يعني اها ته احمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي اُمت آهي. حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو: اي منهنجا پروردگار (عَزَّوَجَلَّ)! مون تورات ۾ هڪ اهڙي اُمت جو تذڪرو پڙهيو جو ان جو ڪو فرد نيڪي جو ارادو ڪندو ته صرف ارادو ڪرڻ تي ئي ان کي هڪ نيڪيءَ جو ثواب عطا ڪيو ويندو ۽ جيڪڏهن اهو ان نيڪي کي ڪري وٺي ته ان کي ڏهه (10) نيڪين جو ثواب ڏنو ويندو، اي منهنجا مالڪ (عَزَّوَجَلَّ): ان اُمت کي منهنجي اُمت بڻائي ڇڏي، الله (عَزَّوَجَلَّ) ارشاد فرمايو: **تِلْكَ أُمَّةٌ أَحَدٌ** يعني اها به احمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي اُمت آهي.

حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض ڪيو، اي منهنجا رَبَّ (عَزَّوَجَلَّ)! مون تورات ۾ هڪ

اهڙي اُمت جو تذڪرو پڙهيو جو جڏهن ان جو ڪو فرد گناه جو ارادو ڪندو ته گناه نه لکيو ويندو ۽ جيڪڏهن گناه ڪري وندو ته صرف هڪ گناه لکيو ويندو ته اي منهنجا مالڪ (عَزَّوَجَلَّ): ان اُمت کي منهنجي اُمت بڻائي ڇڏ ته الله (عَزَّوَجَلَّ) فرمايو: تِلْكَ أُمَّةٌ أَحْمَدٌ يعني هي به احمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي اُمت آهي.

حضرت سيدنا موسيٰ ڪليم الله عَلَيْهِ السَّلَام جن عرض ڪيو: اي منهنجا رَبَّ (عَزَّوَجَلَّ) مون تورات ۾ هڪ اهڙي اُمت جو تذڪرو پڙهيو جو جنهن کي اڳوڻن بعد وارن جو علم عطا ٿيندو ۽ هو گمراهي کي مٽائيندا ۽ دَجَال کي قتل ڪندا، پروردگار! (عَزَّوَجَلَّ) ان اُمت کي منهنجي اُمت بڻاءِ، الله (عَزَّوَجَلَّ) ارشاد فرمايو:

تِلْكَ أُمَّةٌ أَحْمَدٌ اها ته احمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي اُمت آهي. ته موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام عرض ڪيو: پوءِ مون کي اُمت احمد مان ڪر، ان دُعا تي خدا تعاليٰ حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام کي ٻه خُصُوصِيَتَن کان نوازيندي فرمايو، اي موسيٰ مون تو کي پنهنجي پيغام (رسالت) ۽ پنهنجي ڪلام جي لاءِ چُونڊيو آهي، ۽ جيڪو ڪجهه آئون تو کي ڏئي رهيو آهيان ان کي وٺي ڇڏيو ۽ شُڪر گذارن مان ٿيو، ان ارشاد تي حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام عرض ڪيو، اي رَبَّ (عَزَّوَجَلَّ) آئون راضي ٿي ويس.

(دلائل النبوة لابي نعيم، الفصل الرابع: ذكر الفضيلة... الخ، ص ۳۳، حديث: ۲۱)

اهڙي طرح هڪ حديثِ قدسي ۾ آهي ته رسول الله (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ارشاد فرمايو: الله تعاليٰ حضرت موسيٰ ڪليم الله (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) کي وحي موڪلي ته بني اسرائيل کي خبر ڏيو ته جيڪو احمد (يعني نبي (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)) کي نه مڃندو ان کي دوزخ ۾ وجهندس. عرض ڪيائون: اي منهنجا رَبَّ (عَزَّوَجَلَّ)! احمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ڪير آهي؟ فرمايو: مون ڪا مخلوق ان کان وڌيڪ پنهنجي بارگاه ۾ عزت واري نه بڻائي، مون آسمان ۽ زمين جي پيدائش کان پهريان هن جو نالو پنهنجي نالي سان گڏ عرش تي لکيو، ۽ جيستائين هو ۽ ان جي

أُمَّتِ جَنَّتِ ۾ داخل نہ ٿئي، ان وقت تائين تمام مخلوق تي جنت کي حرام ڪيو. عرض ڪيائون: اِلهي! اُن جي اُمَّتِ ڪير آهي؟ فرمايو: اها وڏي حمد ڪرڻ واري آهي. جڏهن الله **عَزَّوَجَلَّ** ان اُمَّتِ محبوب جون وڌيڪ خوبيون ارشاد فرمايون، ته حضرت موسيٰ **عَلَيْهِ السَّلَام** عرض ڪيو: يا الله **عَزَّوَجَلَّ**! مون کي ان اُمَّتِ جو نبي بڻاءِ. الله **عَزَّوَجَلَّ** فرمايو: انهن جو نبي انهن مان ٿيندو. عرض ڪيائين: اِلهي مون کي هن نبي جو اُمَّتي بڻاءِ. فرمايو: توهان زماني ۾ هن کان پهريان ۽ هو بعد ۾ آهي، پر هميشه رهڻ واري گهر (يعني جنت) ۾ تو کي ۽ ان کي گڏ ڪندس. (خصائص ڪبريٰ، باب ذڪر ه في التوراة والانجيل... الخ، ۱/ ۲۳)

منا منا اسلامي ڀائرو! سُبْحَانَ اللهِ **عَزَّوَجَلَّ**! اوهان ٻڌو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** مُصطفيٰ جانِ رحمت، شمعِ بزمِ هدايت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ۽ پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي اُمَّتِ کي ڪهڙي شان ۽ شوڪت سان نوازيو جو سڀني اُمَّتن مان سڀني کان آخر ۾ آئي پر قدر و منزلت ۽ فضيلت ۾ سڀني تي سَبَقَتْ ڪڍي وئي، ائين جو صرف نيڪي جو ارادو ڪرڻ تي ئي هڪ نيڪي جو ثواب ملي ويندو آهي ۽ گناه جو ارادو ڪرڻ تي گناه لکيو ناهي ويندو، جيڪڏهن ڪو نيڪ عمل ڪري ته ان جو ثواب ڏه پيرا وڌيڪ ملندو آهي جڏهن ته گناه جي ارتڪاب (خطا ڪاريءَ) تي صرف هڪ ئي گناه لکيو ويندو آهي، جڏهن الله **عَزَّوَجَلَّ** جي پياري نبي حضرت سيدنا موسيٰ ڪليم الله کي اُمَّتِ محبوب جي فضيلتن ۽ خصوصيتن جو علم ٿيو ته پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَام** الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ ان اُمَّتِ کي پنهنجي اُمَّتِ بڻائڻ جي التجا پيش ڪئي پر جڏهن ان جي اجازت نه ملي ته پوءِ پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَام** اُمَّتِ محبوب ۾ شامل ٿيڻ جي درخواست پيش ڪئي. ياد رهي! الله **عَزَّوَجَلَّ** سرڪار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي صدقي هن اُمَّتِ کي جيڪي فضيلتون ۽ ڪمال عطا ڪيا آهن، اهي ٻين اُمَّتن جي حصي ۾ نه آيون. جڏهن ته سرڪار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ**

ﷺ جا ديوانه پاڻ ﷺ جي آمد جا ترانا جُھومي جُھومي ٻڌائن ٿا ته

يہ کس شہنشاہِ والا کی آمد آمد ہے یہ کون سے شہِ بالا کی آمد آمد ہے
وہ آئے آنے کی جن کے خبر تھی مدت سے وُعا خلیل کی عیسیٰ کی جو بشارت تھے
رُسل انہی کا تو مرزہ سُنانے آئے ہیں انہیں کے آنے کی خوشیاں منانے آئے ہیں
کتابِ حضرت موسیٰ میں وصف ہیں ان کے کتابِ عیسیٰ میں ان کے افسانے آئے ہیں

سرڪار جي آمد مرحبا ۛ سردار جي آمد مرحبا ۛ سالار جي آمد مرحبا ۛ مختار جي آمد مرحبا
ۛ غمخوار جي آمد مرحبا ۛ تاجدار جي آمد مرحبا ۛ شاندار جي آمد مرحبا ۛ
مرحبا يا مُصطفيٰ ۛ مرحبا يا مُصطفيٰ ۛ مرحبا يا مُصطفيٰ ۛ مرحبا يا مُصطفيٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! حضرت سيدنا موسيٰ كليرُ الله عَلَيَّ نَبِيًّا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
توريت ۾ اُمتِ مصطفيٰ جون جيڪي خُصُوصيتون پڙهيون انهن کي ٻڌي ٿي
سگهي ٿو ته ڪنهن جي ڏهن ۾ هي خيال پيدا ٿئي ته هي ته اُمتِ محبوب جي
شان ۽ عظمت کي بيان ڪيو ويو آهي، شانِ مُصطفيٰ کي ته نه! ته ياد رکو! هن
اُمت کي جيڪا شان و شوڪت، عظمت و فضيلت ۽ خاصيتون نصيب ٿيون
اهي حقيقت ۾ نبي مڪرم، نور مجسم، شاه آدم و بني آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَآلِهِ
جي وُجُودِ مُعظم جي برڪتن جو ئي ته صدقو آهي، جيڪڏهن سرڪارِ مڪر
مڪرم، سردارِ مدينتِ منوره صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَآلِهِ وَآلِهِ تشريف فرما نه ٿين ها ته ان دنيا ۾
نه جن ٿين ها نه انسان، نه سج هجي ها نه چنڊ، نه زمين هجي ها نه آسمان، نه
جنت و دوزخ هجي ها نه ٿي حُور و غلمان، نه لوح و قلم هجي ها نه عرش
وڪرسي، الغرض حُضُورِ پاڪ، صاحبِ لولاڪ، سياحِ افلاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَآلِهِ وَآلِهِ

جي ذاتِ پاڪ ئي مقصدِ تخليقِ ڪائنات آهي. جيئن ته حضرت سيدنا عبداللہ بن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہما کان روايت آهي:

اللہ عَزَّوَجَلَّ حضرت سيدنا عيسيٰ رُوحُ اللہ عَلَيَّ نَبِيْنَا وَ عَلَيَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي وحي موڪلي: اي عيسيٰ! محمد صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي ايمان آڻ! ۽ تنهنجي اُمت مان جيڪي ماڻهو ان جي زماني ۾ هجن انهن کي به حڪم ڪجو ته ان تي ايمان آڻن ”فَلَوْلَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقْتُ اِدَمَ وَ لَوْلَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقْتُ الْجَنَّةَ وَ لَا النَّارَ چو ته جيڪڏهن محمدِ عربي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذاتِ گرامي نه هجي ها ته مان نه آدم کي پيدا ڪيان ها، نه ئي جنت ۽ دوزخ بڻايان ها“ جڏهن مون عرش کي پاڻي تي ٺاهيو ته اهو ان وقت چُرپُر ڪري رهيو هو مون ان تي ”لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللهُ“ لکي

چڏيو، ته اهو بيپهي رهيو. (خصائص الڪبري، باب خصوصيته بڪتابه اسمہ الشريف... الخ، ۱/ ۱۴)

زمين و زماں تمہارے لئے مڪين و مکاں تمہارے لئے	ڏهن ۾ زماں تمہارے ليے بدن ۾ ۽ جاں تمہارے ليے
ڇنڇن و ڇٺاں تمہارے لئے بنے دو جہاں تمہارے لئے	تمہاري چڪ تمہاري دمڪ تمہاري جھلڪ تمہاري مہڪ
ہم آئے يہاں تمہارے ليے اُڻھیں بھي وهاں تمہارے ليے	ڪليم و نجي مسيح و صفی خليل و رضی رسول و نبی
زمين و فلڪ سماڪ و سسڪ ميں سڳہ نساں تمہارے لئے	يہ شمس و قمر يہ شام و سحر يہ برگ و شجر يہ باغ و ثمر
عتيق و وصی غني و علي ثنا کی زباں تمہارے ليے	
يہ تنغ و سپر يہ تاج و ڪمر يہ حڪم رواں تمہارے لئے	

(حدائق بخشش، ص ۳۴۸، ۳۴۹)

شعرن جو خلاصو!

اي منهنجا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ڪائنات ۽ ان ۾ رهڻ واري سمورين شين کي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ئي جي ڪري پيدا ڪيو ويو آهي، اسان جون زبانون، اسان جون زندگيون، اسان جو هن دنيا ۾ اچڻ، سڀ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَسَلَّمَ جِي ئِي كرم جو صدقو آهي ۽ محشر جي ڏينهن به (اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ) پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ئِي شانِ يڪتائي ڏسڻ جي لاءِ اُتنداسين، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي چمڪ ڌمڪ، جهلڪ ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي خُوشبو (سان سڄو جهان فيضياب ٿي رهيو آهي ۽) زمين هجي يا آسمان، بلندي هجي يا پستي، هر طرف پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ئِي شان ۽ عظمت جو ڏوڏو وڃي رهيو آهي، (حضرت) موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام هجن يا (حضرت) نُوح عَلَيْهِ السَّلَام، (حضرت) عيسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام هجن يا (حضرت) آدم عَلَيْهِ السَّلَام، (حضرت) ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام هجن يا (حضرت) اسمعيل عَلَيْهِ السَّلَام بلڪ هر رسول، نبي ۽ صديق ۽ فاروق، عثمان ۽ علي (رضي اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ) مطلب ته هر شان واري هستي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ساراه ۽ توصيف جا قصيدا پڙهيا. هي چنڊ ۽ سج، صبح ۽ شام، وڻ ۽ پن، ميوات ۽ باغ، تلوار ۽ ڍال، شاهي تاج سڀ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ئِي كرم جو صدقو آهي، الغرض پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مقام ايتري قدر بلند ۽ مٿاهون آهي جو سڄي جهان ۾ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ئي حڪم جاري ۽ ساري آهي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

منا منا اسلامي ڀائرو! اها ڳالهه واضح ٿي وئي ته دنيا جي تمام شين کي وجود جي دولت، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ئِي تَوَسُّل ۽ صدقي سان نصيب ٿي، پاڻ ئي اصلِ ڪائنات ۽ مَنبَعِ موجودات آهن، اللهُ عَزَّ وَجَلَّ تمام انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَام ايستائين جو حضرت سيدنا آدم عَلَيَّ تَيْبَا وَعَلَيْهِ السَّلَام بلڪ سڄي مخلوق ۽ تمام ڪائنات کان پهريان پنهنجي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي نور کي پنهنجي ڪامل قدرت سان پيدا فرمايو جيئن ته حديثِ جابر رضي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ آهي: ”أَوَّلُ مَا خَلَقَ اللهُ نُورَ نَبِيِّكَ يَا جَابِرُ يَعْنِي أَي جَابِرُ! اللهُ عَزَّ وَجَلَّ سڀ کان پهريان تنهنجي نبي جي نُور کي

پيدا فرمايو.“ (كشف الخفاء، حرف الهمزة مع الواو، ۱/ ۲۳۷)

منا منا اسلامي پائرو! يقيناً حُضُورِ جانِ عالمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مبارڪ ذاتِ بَشَرِيَّتِ سان گڏوگڏ نُورِ سان به معمور آهي. بلڪ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته قاسمِ نور يعني نور ورهائڻ وارا آهن جو جنهن کي چاهين پُر نُورِ ڪري ڇڏين. حضرت سَيِّدُنَا اَسِيدِ بنِ اَبِي اَيَّاسِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اهي خوش نصيب صحابي آهن جو جن جي چهري تي مديني جي تاجدار، شهنشاهِ عالي و قار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ ڀيرو هٿ ڦيريو ۽ ان جي سيني تي پنهنجو مبارڪ هٿ رکيو ته چيو ويندو آهي ته جڏهن به اهي ڪنهن اونداهي واري گهر ۾ داخل ٿيندا ها ته اهو گهر

روشن ۽ مُنُورَ ٿي ويندو هو. (ڪنز العمال، ڪتاب الفضائل، باب في فضائل الصحابه، ۱۲۳/۴، الجزء الثالث عشر، حديث: ۳۶۸۱۹، الخصائص الكبرى، باب الآبۃ في ائريده من الشفاء والبريق... الخ، ۱۴۲/۲)

اچو! اسان به گڏجي ان نور واري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي آمد جي ساراه ڪيون ٿا، جنهن جي برڪت سان ڪفر ۽ شرڪ جون تمام اونداهيون ختم ٿي ويون ۽ هر طرف نُور ٿي پور ٿي وڃي ويو:

عیدِ میلادِ النبیٰ ہے دل بڑا مسرور ہے
 اس طرف جو نور ہے تو اس طرف بھی نور ہے
 آمدِ سرکار سے ظلمت ہوئی کافور ہے
 جشنِ میلادِ النبیٰ ہے کیوں نہ جھومیں آج ہم
 مل کے دیوانو! پڑھو سارے دُرُودِ اب جھوم کر
 آمنہ تجھ کو مبارک شاہ کا میلاد ہو
 ہر طرف ہے شادمانی رنج و غم کافور ہے
 ذرہ ذرہ سب جہاں کا نور سے معمور ہے
 کیا زمیں کیا آسماں ہر سمت چھایا نور ہے
 مسکراتی ہیں بہاریں سب فضا پُر نور ہے
 آج وہ آیا جہاں میں جو سراپا نور ہے
 تیرا آنگن نور، تیرا گھر کا گھر سب نور ہے
 (وسائلِ بخشش، ص ۴۸۲، ۴۸۳)

سرڪار جي آمد مرحبا، سردار جي آمد مرحبا، سالار جي آمد مرحبا، مختار جي آمد مرحبا
 غمخوار جي آمد مرحبا، تاجدار جي آمد مرحبا، شاندار جي آمد مرحبا
 مرحبا يا مُصطفيٰ، مرحبا يا مُصطفيٰ، مرحبا يا مُصطفيٰ، مرحبا يا مُصطفيٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

منا منا اسلامي ڀائرو! نُور جي پيڪر، تمام نبين جي سرور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَالِهِ وَسَلَّمَ كِي اللهُ عَزَّوَجَلَّ اهڙي شان ۽ عظمت عطا فرمائي آهي جو تمام ئي انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَالِهِ وَسَلَّمَ جا قصيدا پڙهن ٿا ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَالِهِ وَسَلَّمَ جا فضائل ۽ ڪمال بيان ڪندا آيا آهن، جيئن ته حضرت سيدنا امام بُو صيري پنهنجي مشهور ”قصيده بُرده شريف“ ۾ فرمائن ٿا:

وَكُلُّهُمْ مِّن رَّسُولِ اللَّهِ مُلْتَبِسٌ

عَرَفَا مَنَ الْبَحْرِ أَوْ رَشَقَا مَنَ الدِّيمِ

ترجمو: تمام انبياء ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَالِهِ وَسَلَّمَ جي بحرِ ڪرم مان هڪ چُلُو يا بارش جي هڪ قطري جا طلب گار آهن.

هن باري ۾ اعليٰ حضرت، امام اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جيڪو ارشاد فرمايو، اچو! ان جو خُلاصو ٻڌون ٿا: تمام ئي انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پنهنجي پاڪ محفلن ۽ مجلسن ۾ حضور سيد المرسلين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَالِهِ وَسَلَّمَ جا فضائل ۽ مناقب بيان ڪندا ۽ پنهنجي محفلن کي حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَالِهِ وَسَلَّمَ جي تعريف ۽ توصيف سان مُزين ڪندا ها ۽ پنهنجي اُمتن کي حضور پُر نور تي ايمان آڻڻ ۽ پاڻ جي مدد ڪرڻ جو عهد وٺندا ها.

(فتاويٰ رضويه، ۱۳۵/۳۰ ملخصاً)

ڪليم ونجي مسيح ورضي خليل ورضي رسول ونبي عتيق ووصي غني وعلی ثناکی زباں تمہارے لیے

(حدائق بخشش، ص ۳۲۸)

شعر جو خلاصه: حضرت مُوسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ هجن يا حضرت نوح عَلَيْهِ السَّلَامُ حضرت

آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ هجن يا حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ حضرت اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامُ هجن يا
 كوئي به نبي ۽ رسول عَلَيْهِ السَّلَامُ هجي، صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هجن يا فاروق
 اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ يا عثمان غني رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هجن يا علي المرتضيٰ كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ
 الغرض هر هڪ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ئي ساراه ۽ ثنا ۾ مشغول نظر اچي
 رهيو آهي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

شانِ مُصطفيٰ بزبانِ آدم صفي الله

منا منا اسلامي ڀاترو! حضرت سيدنا آدم صفي الله عَلَيَّ نَبِيَّتَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي
 مقدس ذات کان ڪير ناواقف آهي جو جنهن کي رب تعاليٰ سمورن انسانن جو
 پيءُ بڻجڻ جو شرف عطا فرمايو، سڀني ملائڪن کان پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ کي سجدو
 ڪرايو ۽ پنهنجي ناهيل جنّت جو نظارو ڪرايو، ايتري قدر اعليٰ ۽ اوچو رُتبو
 نصيب ٿيڻ جي باوجود حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ جي محبت جو
 عالم ته ملاحظه فرمايو ته هڪ دفعي پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ پنهنجي نور نظر حضرت شيث
 عَلَيْهِ السَّلَامُ کي نصيحت ڪندي انهن اڳيان وڏي ئي دلنشين انداز ۾ تاجدار انبيا،
 محبوب ڪبريا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مدح بيان فرمائي ۽ انهن کي ذڪرِ
 مُصطفيٰ ڪندو رهڻ جي تلقين به ارشاد فرمائي. جيئن

حضرت سيدنا آدم صفي الله عَلَيَّ نَبِيَّتَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پنهنجي پٽ حضرت شيث
 عَلَيَّ نَبِيَّتَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي فرمايو: توهان جڏهن به الله عَزَّوَجَلَّ جو ذڪر ڪيو ته گڏ
 حضرت محمد صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مبارڪ نالو به ونجو، چوٽه مون ان وقت به
 سندن مُبارڪ نالو عرش جي سُتون تي لڪيل ڏٺو هو، جڏهن آئون رُوح ۽
 مٿي جي درميان (تخليقي مرحلن ۾) هئس، پوءِ جڏهن مون کي آسمانن جي
 سير ڪرائي وئي ته ان وقت به مون هر جڳهه سندن اسم گرامي لڪيل ڏٺو، پوءِ

منهنجي ربِّ عَزَّوَجَلَّ مون کي جَنَّت ۾ رکيو ته اتي مون هر جَنَّتِي محل ۽ دروازي تي نامِ محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) لکيل ڏٺو، ان کان علاوه حُورُ الْعَيْنِ جي پيشانين، طُوبِي ۽ سِدْرَةُ الْمُنْتَهِي نالي وڙ ۽ بين جَنَّتِي وٽن جي پنن ۽ حِجَابَاتِ الْهَيْمِ جي ڪنارن ۽ ملائڪن جي اکين جي وچ ۾ به اهو نامِ محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) لکيل ڏٺو آهي. تنهنڪري انهن جو ڪثرت سان ذڪر ڪجو، بي شڪ ملائڪ به هر گهڙي سندن ذڪر خير سان پنهنجي زبان ٿر رکن ٿا.

(تاريخ ابن عساکر، ۲۸۱/۲۳، رقم: ۲۷۸۱: شيت و يقال شيت بن آدم)

مخلوق ۾ سڀ کان وڌيڪ محبوب ڪير؟

نبي ڪريم، رُوْفُ رَحِيم، محبوبِ ربِّ عظيم (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ارشاد فرمايو: جڏهن حضرت آدم عَلَي نَبِينَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بارگاهِ الهي عَزَّوَجَلَّ ۾ عرض ڪيو: اي منهنجا ربِّ عَزَّوَجَلَّ! مون کي محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي صديقي ۾ معاف ڪري ڇڏ. الله عَزَّوَجَلَّ فرمايو: اي آدم! توهان محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) کي ڪيئن سڃاتو حالانڪ اڃا ته مون ان کي پيدا به ناهي ڪيو؟ حضرت آدم عَلَي نَبِينَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عرض ڪيو: اي الله عَزَّوَجَلَّ! جڏهن تو مون کي پيدا ڪري مون اندر رُوح وڌو ۽ مون پنهنجو مٿو مٿي ڪنيو ته مون عرش جي سٽون تي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ لکيل ڏٺو، ته آئون سمجهي ويس ته توهان پنهنجي نالي سان ان جو نالو گڏ ڪيو آهي جيڪو تو کي سڄي مخلوق ۾ سڀ کان وڌيڪ محبوب آهي. الله عَزَّوَجَلَّ فرمايو: اي آدم! تو سچ چيو، بيشڪ هو تمام مخلوق ۾ منهنجي بارگاه ۾ سڀ کان وڌيڪ محبوب آهي. تون ان جي وسيلي مون کان دعا ڪر آئون تو کي معاف ڪندس ۽ ”وَلَوْ لَا مُحَمَّدٌ مَا خَلَقْتُكَ“ جيڪڏهن محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) نه هجن ها ته مان توکي پيدا نه ڪيان ها.

(مستدرڪ، و من ڪتاب آيات رسول الله... الخ، استغفار آدم عليه السلام... الخ، ۵۱۷/۳، حديث: ۲۲۸۶)

نُوحَ و خليل و موسى و عيسى سب کا ہے آقا نام محمد
 آنکھوں کا تارا نام محمد دل کا اُجالا نام محمد
 اللهُ اَكْبَرُ رَبُّ الْعَالِيْنَ نے ہر شے پہ لکھا نام محمد
 ہیں یوں تو کثرت سے نام لیکن سب سے ہے پیارا نام محمد
 دولت جو چاہو دونوں جہاں کی کرلو وظیفہ نام محمد
 صلِّ علی کا سہرا سجا کر دُولہا بنایا نام محمد
 شیدانہ کیوں ہوں اس پر مسلمان رب کو ہے پیارا نام محمد
 آنکھوں میں آکر دل میں سما کر رنگت رچا جا نام محمد

(قبالہ بخشش، ص ۷۲، ۷۳)

سرکار جي آمد مرحبا ❀ سردار جي آمد مرحبا ❀ سالار جي آمد مرحبا ❀ مختار جي آمد
 مرحبا ❀ غمخوار جي آمد مرحبا ❀ تاجدار جي آمد مرحبا ❀ شاندار جي آمد مرحبا ❀
 مرحبا يا مُصطفيٰ ❀ مرحبا يا مُصطفيٰ ❀ مرحبا يا مُصطفيٰ ❀ مرحبا يا مُصطفيٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هينئر اسان ابو البشر حضرت سيدنا آدم صفي الله
 عَلَيَّ نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ جي مُبارڪ زبان مان شانِ مصطفيٰ پڌڻ جي سعادت حاصل
 ڪئي، يقيناً ان کي رسولِ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي خدا جو خاص فضل ۽
 احسان ٿي چئي سگهجي ٿو ته هن دنيا ۾ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي آمد کان
 پهريان ئي الله عَزَّوَجَلَّ معصوم هستين جي ذريعي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شان ۽
 عظمت بيان فرمائي، حضرت آدم عَلَيَّ نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ کان بعد نبوت جو سلسلو
 هلندو رهيو، ايستائين جو الله عَزَّوَجَلَّ حضرت سيدنا نوح عَلَيَّ نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ کي

ماڻهن جي اصلاح جي لاءِ دنيا ۾ موڪليو، يقيناً سندن مقام ۽ مرتبو به نئين ۾ نهايت اعليٰ ۽ مٿانهون آهي، پاڻ پنهنجي قوم کي سڌي راه تي آڻڻ جي ڪوششن ۾ ڪا ڪمي نه ڪئي، پر ڪجهه ماڻهن کان علاوه هي بدنصيب قوم پنهنجي هوڏ تي قائم رهي ايستائين جو ميدانِ محشر ۾ اها بدبخت قوم رَبِّ **عَزَّ وَجَلَّ** جي بارگاه ۾ بيهي ڪري به سندن تي ڪوڙ ڳالهائيندي، پوءِ جڏهن حضرت نوح **عَلَيْهِ السَّلَام** بارگاهِ الهي ۾ حقيقت کي واضح ڪندا ته انهيءَ دوران تمام اولين ۽ آخرين اهلِ محشر جي سامهون پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جا وصف به بيان فرمائيندا. اچو! هاڻي حضرت سيدنا نوح **عَلَيْهِ السَّلَام** جي مبارڪ زبان مان شانِ مصطفيٰ ٻڌون ٿا، جيئن

شانِ مُصطفيٰ بزبانِ نوحِ نبيِ الله

نبي ڪريم، روؤف و رحيم، محبوبِ ربِّ عظيم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن ارشاد فرمايو: بيشڪ الله **عَزَّ وَجَلَّ** قيامت جي ڏينهن سڀ کان پهريان حضرت نوح **عَلَيْهِ السَّلَام** و **السَّلَام** ۽ سندن امت کي سڏيندو ۽ فرمائيندو: توهان نوح کي ڪهڙو جواب ڏنو هو؟ اهي چوندا: انهن نه اسان کي ڪڏهن دعوت ڏني، نه تنهنجو ڪو حڪم پهچايو، نه ڪڏهن نصيحت ڪئي ۽ نه اسان کي ڪنهن شيءِ جو حڪم ڏنو ۽ نه منع ڪيو، حضرت سيدنا نوح **عَلَيْهِ السَّلَام** عرض ڪندا: اي منهنجا رب **عَزَّ وَجَلَّ**! مون انهن کي اهڙي دعوت ڏني جيڪا اولين ۽ آخرين سڀني کي ملي هئي، الله **عَزَّ وَجَلَّ** ملائڪن کي فرمائيندو: احمد **(صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)** ۽ سندن امت کي سڏيو، ته رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ۽ سندن امت ان شان سان حاضر ٿيندا جو انهن جو ٿور انهن جي اڳيان اڳيان هوندو. حضرت سيدنا نوح **عَلَيْهِ السَّلَام** پاڻ سڳورن **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ۽ سندن اُمت کي چوندا: ڇا توهان ڄاڻو ٿا ته مون پنهنجي قوم کي الله **عَزَّ وَجَلَّ** جو پيغام پهچائي ڇڏيو هو ۽ انهن کي سمجهائڻ

جون نهايت ڪوششون ڪيون هيون ۽ لڪ ۾ ۽ اعلانيه انهن کي دوزخ مان بچائڻ جون ڪوششون ڪيون پر پوءِ به هي منهنجي دعوت کان پري پڄندا رهيا. ته محمد رسول الله ﷺ ۽ پاڻ سڳورن (ﷺ) جي اُمت چوندي: اسان گواهي ڏيون ٿا ته اوهان جيڪو ڪجهه چيو آهي، هو سچ آهي. ان تي حضرت سيدنا نوح عليه السلام جي قوم چوندي: اي احمد ﷺ وڻهه وڻهه وڻهه: اوهان کي ۽ اوهان ﷺ جي امت کي هن جي ڪهڙي خبر؟ اسان سڀني کان پهرين اُمت آهيون جڏهن ته توهان (ﷺ) ۽ توهان جي اُمت سڀ کان آخر ۾ تشريف ڪئي آيا آهيو ته محمد رسول الله ﷺ وڻهه وڻهه وڻهه سوره نوح تلاوت فرمائيندا، جڏهن پاڻ (ﷺ) سورت ختم ڪندا ته سندن امت چوندي ته اسان شاهدي ڏيون ٿا ته هي سچو واقعو آهي ۽ الله عزوجل کان سوا ڪو معبود ناهي ۽ بيشڪ الله عزوجل ئي غالب حڪمت وارو آهي.

(مستدرڪ، ڪتاب: تواريخ المتقدمين من الانبياء والمرسلين، شهادة نبينا وامتہ... الخ، ۳/ ۴۱۴، حديث: ۴۰۶۶)

منا مٿا اسلامي ڀائرو! اوهان ٻڌو ته محشر جي ڏينهن تمام نبين جي سرور، شفيع روزِ محشر ﷺ کي ڪهڙي شان ۽ عظمت عطا فرمائيندو جو حضور ﷺ ان الله تعالیٰ عليه وآله وسلم انبياءِ ڪرام عليهم الصلوة والسلام جي تبليغ رسالت جي تصديق ڪندا بلڪ آقا (ﷺ) قيامت جي ان هولناڪ ڏينهن تمام محشر وارن جي سڀ کان پهريان شفاعت به فرمائيندا. ياد رکو! محشر جو ڏينهن پنجاهه هزار (50,000) سال جو هوندو، تامي جي تهڪندڙ زمين هوندي، سڄ هڪ ميل جي مفاصلي تي رهي باه وسائي رهيو هوندو، ڪيئي ماڻهو پنهنجي پگهر ۾ شل هوندا، اُچ جي شدت سبب زبانون سڪي ڪندا بڻجي وينديون. نفسي نفسي جو عالم هوندو ۽ ان سخت وقت ۾ ڪو پُرسانِ حال نه هوندو. ان پریشاني مان نجات جي لاءِ محشر وارا سفارشي تلاش ڪندا، جيڪو انهن کي هن مُصیبت مان نجات ڏياري. پوءِ اها ڳالهه مشوري سان طي ٿيندي ته

حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ اسان سڀني جا پيءُ آهن، الله تعاليٰ انهن کي پنهنجي دستِ قدرت سان بڻايو ۽ جنت ۾ رهڻ لاءِ جڳه ڏني ۽ نُبُوت جي مرتبي سان نوازيو، سندن خدمت ۾ حاضر ٿيڻ گهرجي، هو اسان کي هن مُصيبَت مان نجات ڏياريندو. پوءِ اهي ماڻهو وڏي مشڪل سان پاڻ وٽ حاضر ٿيندا ۽ عرض ڪندا: اي آدم! اوهان ابو البشر آهيو، الله عَزَّ وَجَلَّ اوهان کي پنهنجي دستِ قدرت سان بڻايو ۽ پنهنجي چُونڊيل رُوح اوهان ۾ وڌي ۽ ملائڪه يعني فرشتن کان اوهان کي سجدو ڪرايو ۽ جنت ۾ اوهان کي رکيو، تمام شين جا نالا اوهان کي سيڪاريا، اوهان کي صفي ڪيو، اوهان ڏسو نه پيا ته اسان ڪهڙي حالت ۾ آهيون...؟! اوهان اسان جي شفاعت ڪيو ته الله تعاليٰ اسان کي ان مان نجات ڏي. (حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ) فرمائيندو: منهنجو هي رتبو ناهي، مون کي اڄ پنهنجي جان جي فڪر آهي، اڄ رَبِّ عَزَّ وَجَلَّ اهڙو غضب فرمايو آهي جو نه پهريان ڪڏهن اهڙو غضب فرمايو، نه آئنده فرمائيندو، توهان ڪنهن ٻئي وٽ وڃو! (پوءِ) ماڻهو عرض ڪندا: آخر ڪنهن وٽ اسان وڃون...؟ فرمائيندا: نُوح وٽ وڃو، چو ته هو پهريان رسول آهن جيڪي زمين تي هدايت جي لاءِ موڪليا ويا (پوءِ) ماڻهو اُنهيءَ حالت ۾ حضرت نُوح عَلَيْهِ السَّلَامُ جي بارگاه ۾ حاضر ٿيندا ۽ سندن فضائل بيان ڪري عرض ڪندا ته اوهان پنهنجي رَبِّ جي بارگاه ۾ اسان جي شفاعت ڪيو ته هو اسان جو فيصلو ڪري ڇڏي، هتان به ساڳيو جواب ملندو ته منهنجي اها شان ناهي، مون کي پنهنجي پيل آهي، توهان ڪنهن ٻي وٽ وڃو! (ماڻهو) عرض ڪندا، ته اوهان اسان کي ڪنهن وٽ موڪليو ٿا...؟ (ته حضرت نوح عَلَيْهِ السَّلَامُ) فرمائيندا: توهان ابراهيم خليل الله عَلَيْهِ السَّلَامُ وٽ وڃو، انهن کي الله تعاليٰ مرتبه خُلّت سان ممتاز فرمايو آهي، ماڻهو (جڏهن حضرت ابراهيم خليل الله عَلَيْهِ السَّلَامُ) وٽ حاضر ٿيندا، ته هو به ساڳيو جواب ڏيندا ته مان ان قابل نه آهيان، مون کي پنهنجو انديشو آهي. مختصر هي ته هو

حضرت سيدنا موسيٰ عَلَى نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي بارگاه ۾ موڪليندا، اتان به ساڳيو جواب ملندو، پوءِ حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ حضرت سيدنا عيسيٰ رُوْحُ اللّٰهِ عَلَى نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وٽ موڪليندا، هو به هي فرمائيندا: ته هي ڪم منهنجو نه آهي، اڄ منهنجي رَبّ اهڙو غُصَبُ فرمايو آهي جو اهڙو نه ڪڏهن فرمايو ۽ نه فرمائيندو، مون کي پنهنجي جان جو ڊپ آهي، توهان ڪنهن ٻي وٽ وڃو، ماڻهو عرض ڪندا: اوهان اسان کي ڪنهن وٽ موڪليو ٿا؟ فرمائيندا: توهان ان جي بارگاه ۾ حاضر ٿيو، جنهن جي هٿ تي فتح رکي وئي، جيڪي اڄ بي خوف آهن، ۽ هو تمام اولادِ آدم جا سردار آهن، توهان محمد (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي بارگاه ۾ حاضر ٿيو، هو خاتَمُ النَّبِيِّينَ آهن، هو اڄ توهان جي شفاعت ڪندا، اُنهن وٽ حاضر ٿيو، هو هتي تشریف فرما آهن. هاڻي ماڻهو هتان هتان ٿيندي ٿاڀا کائيندي، روئيندي دانهون ڪندي، پڪاريندي حاضرِ بارگاهِ بي کس پناه ٿي عرض ڪندا: اي محمد (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)! اي اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ جا نبي! حضور اوهان جي هٿ تي اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ فتح باب (يعني ڪاميابي جي دروازي جو ڪُلُوبُ) رکيو آهي، اڄ حضور (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) مطمئن آهن، ان جي علاوه ٻيا ڪوڙ فضايل بيان ڪري عرض ڪندا: حضور (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ملاحظه ته فرمائن اسان ڪهڙي مصيبت ۾ آهيون! ۽ ڪهڙو حال ٿي ويو آهي! حضور (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) بارگاهِ خداوندي ۾ اسان جي شفاعت فرمائڻ ۽ اسان کي هن آفت مان نجات ڏيارين. حضور (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جواب ۾ ارشاد فرمائيندا: (اَنَا لَهَا) يعني مان ئي هن ڪم جي لاءِ آهيان، مان ئي هو آهيان جنهن کي اوهان تمام هنڌن تي ڳولهي آيا آهيو، هي فرمائي سرڪارِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بارگاهِ عَزّت ۾ حاضر ٿيندا ۽ سجدو ڪندا. ارشاد ٿيندو "اي محمد! (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) پنهنجو مٿو مٿي کڻو ۽ چٽو، توهان جي ڳالهه ٻڌي ويندي ۽ گهرو جيڪي ڪجهه گهرندو ملندو ۽ شفاعت ڪريو، توهان جي شفاعت مقبول آهي. (بهارشريع، ۱/۱۳۹)

منا منا اسلامي پاترو! سُبْحَنَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ! اوهان ڏنو ته اللهُ رَبُّ العزتِ عَزَّ وَجَلَّ
 اسان جي آقا ۽ موليٰ، محمدِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ڪيتري نرالي شان
 ۽ شوڪت جو مالڪ بڻايو جو مَحْشَر جي ان هولناڪ ڏينهن جڏهن انسان
 پنهنجي پيٽن پائرن، ماءُ پيءُ ۽ ٻارن ٻچن کان ڇڏي رهيو هوندو، اُن سخت
 ڏينهن هر ڪنهن کي پنهنجي ئي لڳي هوندي، اهڙي سخت ڏينهن ۾ رحيم و
 ڪريم آقا، شفيع ۽ شفيق آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گنهارا اُمت کي عذابِ دوزخ کان
 بچائڻ جي خاطر الله عَزَّ وَجَلَّ جي بارگاهِ عالي ۾ مُسلسل اُمت جي شفاعت لاءِ
 اجازت طلب فرمائيندا، پوءِ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ پنهنجي محبوب رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 کي شفاعت جو اختيار عطا فرمائيندو ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جي عطا
 سان پنهنجين اُمتين جي شفاعت ڪري انهن کي جهنم کان چوٽڪارو ڏياري
 جنت ۾ داخل فرمائيندا. اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ

قيامت جي هوش اڏائڻ وارين مصيبتن ۾ اسان جو بگڙيل ڪم ڪهڙي
 طرح نهندو، اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي پاءِ حضرت مولانا حسن رضا خان رَحْمَةُ اللهِ
 تَعَالَى عَلَيْهِ ان جي منظر ڪشي ڪندي پنهنجي ڪلام ۾ فرمائن ٿا:

تمهرا نام مصيبت میں جب لیا ہو گا	تمهرا بگڙا ٿيو ڪام بن ٿيو هو گا
گناهگار پہ جب لطف آپ کا ہو گا	ڪيا بغير ڪيا بے ڪيا، ڪيا هو گا
خُدا کا لطف هوگا دستگیر ضرور	جو گرتے گرتے تيرا نام لے لیا هو گا
دکھائی جائے گی محشر میں شانِ محبوبی	ڪه آپ ہی کی خوشی آپ کا ڪها هوگا
کسی کے پاؤں کی بیڑی یہ کاٹتے ہوں گے	ڪوئي اسیر غم ان کو پکارتا هو گا
کسی طرف سے صدا آئے گی حضور آؤ	نہیں تو دم میں غریبوں کا فیصلہ هو گا
کوئی کہے گا دُہائی ہے یا رسول اللہ	تو ڪوئي تھام ڪے دامن مچل ٿيو گا
یہ بے قرار کرے گی صدا غریبوں کی	مقدس آنکھوں سے تار اٽڪ ڪا بندھا هوگا

هزار جان فدا نرم نرم پاؤں سے
عزیز بچہ کو ماں جس طرح تلاش کرے
خدائی بھر انہیں ہاتھوں کو دیکھتی ہوگی
میں اُن کے دَر کا بھکاری ہوں فضلِ مولیٰ سے
پکار سُن کے اسیروں کی دوڑتا ہوگا
خدا گواہ یہی حال آپ کا ہو گا
زمانہ بھر انہیں قدموں پہ لوٹا ہوگا
حسنِ فقیر کا جنت میں بسترا ہو گا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

سرکارِ جی آمد مرحبا ❀ سردارِ جی آمد مرحبا ❀ سالارِ جی آمد مرحبا ❀ مختارِ جی آمد مرحبا
❀ غمخوارِ جی آمد مرحبا ❀ تاجدارِ جی آمد مرحبا ❀ شاندارِ جی آمد مرحبا ❀
مرحبا یا مُصطَفٰی ❀ مرحبا یا مُصطَفٰی ❀ مرحبا یا مُصطَفٰی ❀ مرحبا یا مُصطَفٰی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامی پائرو! عام طور جیکو شخص جیڈی وڈی رُتبی تی فائز
ہوندو آھی ان جی اندر موجود خوبیوں بہ ایتري قدر عُمده ۽ بی مثال ہئٹ
گھرجن، جنہن سبب ہو بین ماٹھن کان ممتاز ٹی سگھی، ۽ جیکڈھن ان جی
اندر ہک ٹی وقت کئی عُمده خوبیوں گڈ ٹی وچن تہ ہاٹھی ان جو مان ۽
مرتبو وڈیک اعلیٰ ۽ ارفع ٹی ویندو آھی، یقیناً نبین جی ذات مخلوق ۾ سہ
کان افضل ۽ اعلیٰ ۽ ہر طرح سان ممتاز ٹی ممتاز آھی، اللہ تعالیٰ انہن کی
مختلف خوبیوں سان مُزین کیو آھی، پر رحمتِ عالم، نُورِ مُجَسَّم صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ
وَسَلَّم جی عظمت ۽ شان تی ثُربان تَجی جو اللہ عَزَّ وَجَلَّ جیکي خوبیوں بین انبیاء
کرام عَلَیْہِمُ الصَّلٰوۃُ وَالسَّلَام کی عطا کیوں اھی سہ جون سہ پاٹ سبگورن صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ
وَسَلَّم جی ذات ۾ جمع کیوں ویوں۔ کنہن شاعر چا تہ خوب لکیو آھی تہ

کوئی مثلِ مصطفیٰ کا کبھی تھا نہ ہے نہ ہوگا کسی اور کا یہ رُتبہ کبھی تھا نہ ہے نہ ہوگا

حضرت علامہ محمد نور بخش توکلي پنهنجي ڪتاب ”سیرتِ رسولِ عربي“ ۾ هنن خوبين بابت لکيو آهي جيڪي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان پهريان ٻين نبين سڳورن کي عطا ڪيون ويون ۽ اهي خوبيون نبين جي سرور، محبوب ربِّ اڪبر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي به عطا ڪيون ويون، اچو! اسان به انهن خوبين جو خلاصہ ٻڌون ٿا.

(1) حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام جون خوبيون:

حضرت (سَيِّدُنَا آدَمَ عَلَىٰ ذِيْنًا وَعَلَيْهِ السَّلَامُ) کي الله تعاليٰ تمام شين جي نالن جو علم ڏنو ۽ پاڻ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) کي فرشتن سجدو ڪيو. جڏهن ته محمد مصطفيٰ، احمد مجتبيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي الله تعاليٰ نالن جي علاوہ مُسَمِّيَاتِ جو به علم ڏنو (يعني نه صرف تمام شين جي نالن جو علم ڏنو بلڪ جن شين جا هي نالا آهن، انهن شين جو به علم عطا ڪيو). پاڻ سڳورن (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تي الله (عَزَّ وَجَلَّ) ۽ ان جا ملائڪ ڏُڙود موڪليندا رهندا آهن ۽ مومنين به ڏُڙود ۽ سلام موڪليندا آهن. هي ڪامل ترين بزرگي آهي چوٽه حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام کي ڪيو ويندڙ سجدو ته بس هڪ دفعو ئي ٿيو ۽ ڏُڙود ۽ سلام هميشه جي لاءِ جاري آهي ۽ اها بزرگي تمام گهڻي عُموم واري به آهي چوٽه سجدو ڪرڻ ۾ ته صرف ملائڪ شامل ها جڏهن ته ڏُڙود ۾ الله (عَزَّ وَجَلَّ)، ملائڪ ۽ مومن سڀ شامل آهن. حضرت سَيِّدُنَا امام فخرُ الدِّينِ رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ”تفسيرِ ڪبير“ ۾ لکن ٿا ته الله تعاليٰ ملائڪن کي ان ڪري سجدو جو حڪم ڏنو هو جو ان وقت نور محمدي حضرت سَيِّدُنَا آدم عَلَىٰ ذِيْنًا وَعَلَيْهِ السَّلَامُ جي پيشاني ۾ موجود هو.

(تفسير ڪبير، سورة البقرة، تحت الاية: ۲۵۳، الجزء: ۲، ۵۲۵)

مومنو! پڙهتے نہیں کیوں اپنے آقا پر ڏُڙود ۽ فرشتوں کا وظیفہ اَصلوٰةُ والسَّلَام

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

(2) حضرت ادریس علیہ السلام جون خوبيون:

حضرت سيدنا ادریس علی نبینا وعلیه الصلوٰۃ والسلام کی اللہ تعالیٰ آسمان تي کنیو. جڏهن ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کی اللہ تعالیٰ شَبِ مِعْرَاجِ آسْمَانِنِ كَانِ مِثَاهُونِ مَقَامِ قَابِ قَوْسَيْنِ تَائِبِنِ كَنِيرِ.

(3) حضرت نوح علیہ السلام جون خوبيون:

♦ حضرت سيدنا نُوحِ عَلِي نَبِينَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ تي ايمان آڻڻ وارن کی اللہ تعالیٰ غرق ٿيڻ کان نجات ڏني. جڏهن ته حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي وُجُودِ جِي بَرَكَتِ سَانِ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمتِ فَنَّا كَرِي چڏڻ واري عذاب کان محفوظ رهي (جيئن ته سيپارو 9 سُورَةُ الْأَنْفَالِ جي آيت نمبر 33 ۾ ارشادِ باري تعالیٰ آهي):

ترجمو کنز الایمان: ۽ اللہ جي شان جي لائق ناهي ته انهن کي عذاب ڏي جيستائين اي محبوب! تون انهن ۾ تشریف فرما آهين

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ
(پ ۹، الانفال: ۳۳)

♦ اللہ عَزَّ وَجَلَّ نوح جي بيٺي کي به حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٿي جي نُورِ جِي بَرَكَتِ سَانِ غُرُقِ ٿيڻ کان بچايو چوته ان وقت نُورِ مُحَمَّدِي حضرت سيدنا سام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي پيشاني ۾ هو. (شرح زرقاني، المقصد الاول... الخ، غزوه تبوك... الخ، ۱۰۴/۴)

کشتي نوح میں، نارِ نمرود میں
بطنِ ماہی میں یونس کی فریاد پر
آپ کا نامِ نامی اے صلِّ علی
ہر جگہ ہر مصیبت میں کام آ گیا

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

(4) حضرت صالح عليه السلام جون خوبيون:

حضرت سيدنا صالح على نبينا و عليه الصلوة والسلام جي لاءِ الله تعالى پتر مان مادي اٺ، اٺ، ڏاڇي به جنهن کي چوندا آهن کڍي ۽ حضور على نبينا و عليه الصلوة والسلام فصاحت ۾ بي مثل هئا. جڏهن ته اٺ ٻارهين واري مُصطفيٰ، حبيبِ كبير، آمَنه جي دلربا صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي اطاعت ڪئي ۽ مديني واري آقا صلى الله تعالى عليه وآله وسلم سان ڪلام ڪيو. فصاحت ۾ ڪو حضور صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي درجي کي نتو پهچي

سگهي. (خصائص ڪبري، ذڪر معجزاته في ضروب الحيوانات، باب قصة الجمل، ۹۵/۲)

میں نثار تیرے ڪلام پر ملی یوں تو کس کو زباں نہیں
وہ سُخن ہے جس میں سُخن نہ ہو وہ بیان ہے جس کا بیان نہیں

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(5) حضرت ابراهيم عليه السلام جون خوبيون:

حضرت سيدنا ابراهيم على نبينا و عليه الصلوة والسلام جي لاءِ الله تعالى باه کي ٿڌو ڪري ڇڏيو، جڏهن ته پاڻ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي نور جي برڪت سان حضرت سيدنا ابراهيم خليل الله تي باه ٿڌي ٿي. (شرح زرقاني، المقصد الاول... الخ، غزوه تبوك... الخ، ۱۰۵/۴) حلیم جي پيارا، محبوبِ ربِّ العليٰ، سيد الانبياء صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي ولادت شريف تي فارس جي باه جيڪا هزار (1000) سالن کان نه وسامي هئي اها وسامجي

وئي. (خصائص ڪبري، ذڪر معجزاته... الخ، باب: الاية في عدم احراق النار... الخ، ۱۳۳/۲)

(6) حضرت اسمعيل عليه السلام جون خوبيون:

حضرت سيدنا اسمعيل على نبينا و عليه الصلوة والسلام جي پاڻ جي والدِ محترم حضرت سيدنا ابراهيم على نبينا و عليه الصلوة والسلام ذبح ڪرڻ لڳا ته پاڻ صبر ڪيو. جڏهن ته نبي ڪريم، روؤف و رحيم، محبوبِ ربِّ عظيم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو شق صدر ٿيو (يعني

سَيِّدُو مَبَارِك چاڪَ تِيڻَ جو واقعو حقيقتاً روئما تيو) جڏهن ته حضرت اسمعيل
عَلَيْ نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي دُبحَ نه ڪيو ويو بلڪ اوھان جي بدران دنبي کي دُبح ڪيو
ويو. (شرح زرقاني، المقصد الخامس... الخ، في تخصصه بخصائص المعراج، ۲۸/۸-۲۹)

(7) حضرت يعقوب عَلَيْهِ السَّلَامُ جون خوبيون:

حضرت سَيِّدُنَا يَعقُوبُ عَلَي نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي جڏهن حضرت سَيِّدُنَا يوسُفُ عَلَي
نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي پائرن خبر ڏني ته يوسُفُ (عَلَي نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) کي بگهڙ کائي
ويو آهي ته حضرت يعقوب عَلَي نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بگهڙ کي سڏي پڇيو ته بگهڙ
چيائين: مون يوسُفُ (عَلَي نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) کي ناهي کاڌو. (خصائص ڪبري، ۱۸۲/۲) جڏهن ته
منهنجا آقا، مڪي مديني وارا مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان بگهڙ ڪلام ڪيو.
(خصائص ڪبري، ذڪر معجزاته... الخ، باب: قصة الذئب، ۳۰۸/۲)

(8) حضرت يوسف عَلَيْهِ السَّلَامُ جون خوبيون:

حضرت سَيِّدُنَا يوسُفُ عَلَي نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي اللهُ تَعَالَى وَ ذُو حُسْنٍ ۽ جَمَالِ
عطا ڪيو. جڏهن ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اهڙو حُسْنُ عَطَا تيو جيڪو ڪنهن
ٻي کي ناهي مليو، حضرت سَيِّدُنَا يوسُفُ عَلَي نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي ته اڌ حُسْنُ مَلِيو
هو پر حسين و جميل، محبوبِ رَبِّ جليل صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي مُڪَمَّل حُسْنُ مَلِيو.
(خصائص ڪبري، باب اختصاصه... الخ، ۳۱۵ /۲)

حُسنِ يوسُفِ پڇي مَصرِ مِیں اَنگِشتِ زَنانِ

سَرڪَڻاتِ پڻ تَرِ نامِ پڇي مَردانِ عَرَبِ

شعر جي وضاحت: حضرت سَيِّدُنَا يوسُفُ عَلَيهِ السَّلَامُ جي حُسْنِ کي ڏسي مِصرِ جون
عورتون بي اختيار اڱر ڪپي ڇڏيون هيون جڏهن ته اسان جي نبي رحمت،
شفيعِ اُمَّتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صرف نالي تي عرب جا نوجوان پنهنجو سر
ڪٽائيندا رهيا آهن ۽ قيامت تائين ڪٽائيندا رهندا.

(9) حضرت ايوب عليه السلام جون خوبيون:

حضرت سيدنا ايوب علي نبينا و عليه الصلوة والسلام صبر ڪرڻ وارا ها. جڏهن ته صبر ۾ اسان جي آقا و مولِي، محمد رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جا احوال تمام گهڻا آهن. يعني پاڻ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو صبر نهايت عظيم هو.

(10) حضرت موسيٰ عليه السلام جون خوبيون:

حضرت سيدنا موسيٰ علي نبينا و عليه الصلوة والسلام کي يديديضا (روشن هٿ) عطا ٿيو. جڏهن ته روشن رسول، آمنه جي مهڪندڙ گل حضرت محمد مصطفيٰ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي پُشت مبارڪ تي مهر نُبوت هئي، ان جي علاوه پاڻ سڳورن صلى الله تعالى عليه وآله وسلم سَراپا نُور ها، جيڪڏهن پاڻ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم لباسِ بشريت ۾ نه هجن ها ته ڪو به پاڻ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي جمال کي برداشت نه ڪري سگهي ها.

اک جھلڪ دیکھنے کی تاب نہیں عالم کو
وہ اگر جلوہ کریں کون تماشائی ہو

حضرت سيدنا موسيٰ علي نبينا و عليه الصلوة والسلام عَصو مبارڪ هڻي پٿر مان پاڻي جاري ڪري ڇڏيو، جڏهن ته حضور صلى الله تعالى عليه وآله وسلم پنهنجي اڱرين سان چشمن وانگر پاڻي جاري ڪري ڇڏيو. (خصائص ڪبري، ذکر بقیة المعجزات... الخ، باب: نبع الماء من بين اصابعه... الخ، ۲/۶۷) هي ان کان وڌيڪ آهي چوٽه پٿر جي اندر مان پاڻي جو نڪرڻ ته مشهور ۽ معروف آهي پر رت ۽ گوشت مان پاڻي جو نڪرڻ واه واه.

انگياں هيں فيض پر ٿوڻي هيں پيائے جھوم کر
ندياں پنجابِ رحمت کی هيں جاري واه واه
(حدائقِ بخشش، ص ۱۳۴)

(11) حضرت يوشع عليه السلام جون خوبيون:

حضرت سيدنا يوشع علي نبينا و عليه الصلوة والسلام جي لاءِ سج بيهي رهيو. جڏهن ته رسولن جي سردار، نبين جي تاجدار، رسول شاندار صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي لاءِ به سج لهڻ کان روڪيو ويو. (شرح زرقاني، المقصد الرابع... الخ، رد الشمس له... الخ، 6/493)

اشارے سے چاند چر ديا چھپے ہوئے خور کو پھیر ديا
گئے ہوئے دن کو عصر کيا يہ تاب و تواں تمہارے لئے

(حدائق بخشش، ص 351)

(13) حضرت داؤد عليه السلام جون خوبيون:

حضرت سيدنا داؤد علي نبينا و عليه الصلوة والسلام سان گڏ جبل تسبيح پڙهندا هئا. جڏهن ته سڀني نبين جي تاجدار، محبوب پروردگار صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي دست مبارڪ ۾ پڙهين تسبيح پڙهي بلڪ پاڻ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم بين جي هٿ ۾ به پڙهين کان تسبيح پڙهائي ڇڏي. ان کان وڌيڪ هي ته پاڻ سڳورن صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي کاڌي مان تسبيح جو آواز ايندو هو چوٽه جبل ته خشوع ۽ خضوع سان مُتَّصِف آهن پر کاڌي جو تسبيح ڪرڻ مشهور ۽ معروف ناهي.

سنگ و شجر سلام کو حاضر ہیں السلام
کلمے سے تر زبان درخت و حجر کی ہے

پڪي حضرت سيدنا داؤد علي نبينا و عليه الصلوة والسلام جي تابع ڪيا ويا، جڏهن ته منهنجا نبي، پيارا نبي، مڪي مدني صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي لاءِ پڪين سان گڏوگڏ ٻيا حيوان (اٺ، بگهڙ، شينهن وغيره) به اطاعت گذار ۽ فرمانبردار ڪيا ويا.

حضرت سيدنا داؤد علي نبينا و عليه الصلوة والسلام جي هٿن ۾ لوه ميٺ جيان نرم ٿي ويندو هو جڏهن ته منهنجي آقا، محمد مصطفى صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي لاءِ

شبِ معراجِ هڪ وڏو پتر خمير (يعني ڳوهيل آڻي) جيان نرم ٿي ويو.

(دلائل النبوة، الفصل الثلاثون في ذكر... الخ، رقم: ۳۵۳/۵۳۹، ۴)

حضرت سيدنا داؤد عَلَي نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ نهايت خوش آواز ها جڏهن ته آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به نهايت خوش آواز ها جيئن ته حديثِ پاڪ ۾ آهي: **وَكَانَ نَبِيكُمْ أَحْسَنَهُمْ وَجْهًا وَ أَحْسَنَهُمْ صَوْتًا** (۶) توهان جي نبي جو چهرو سڀ کان وڌيڪ حسين ۽ آواز تمام گهڻي خوبصورت هئي) (شماثل محمدية، باب: ما جاء في قراءة رسول الله، حديث: ۳۰۳، ص ۱۸۳ و فتح الباري، كتاب مناقب الانصار، باب المعراج، تحت الحديث: ۳۸۸، ۱۷۹/۷)

(14) حضرت سليمان عَلَيْهِ السَّلَامُ جون خوبيون:

حضرت سيدنا سليمان عَلَي نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي عظيم سلطنت عطا ٿي. جڏهن ته غريبن جي آقا، يتيمن جي موليٰ، محمد مصطفيٰ، يسين ۽ طه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي الله تعاليٰ اختيار ڏنو ته نبوت سان گڏ سلطنت وٺو يا عبوديت، ٻنهي جهانن جي مالڪ ۽ مختار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عبوديت (بندگي) کي پسند فرمايو. الله تعاليٰ زمين جي خزانن جون چاٻيون حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي عطا فرمايون ۽ حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اختيار ڏنو ته جنهن کي چاهين عطا ڪن. (سیرت رسول عربي، ۵۵۸)

ڪنجي تمهين دي اپنے خزانوں کي خدا نے

محبوب کيا مالڪ و مختار بنايا

حضرت سيدنا سليمان عَلَي نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پکين جي ٻولي سمجهندا ها. جڏهن ته رسولِ بي مثال، بيبيِ آمنه جا لال، محبوبِ ربِّ ذوالجلال صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اُن، بگهڙ وغيره حيوانن جو ڪلام به ڄاڻيندا هئا، حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان پتر ڪلام ڪيو، جنهن کي حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سمجهي ورتو.

هاں بهيں ڪرتي هيں چڙياں فرياد هاں بهيں چاهتي هي هرنى داد
اسى درپر شترانِ ناشاد گلہ رنج و عَنَّا ڪرتي هيں

شعر جي وضاحت: نبي ڪريم، رُوْفٌ و رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاهه ته اها عظيم بارگاهه آهي جتي انسان ته انسان بلڪ جهرڪيون به پنهنجو فرياد وٺي اينديون آهن ۽ انهن جي فرياد رسي ڪئي ويندي آهي، هرڻ انصاف جي طلب ڪار بڻجي حاضر ٿيندي آهي مُراد ماڻي خوش ۽ حُرم موٽندي آهي، هي اهو در آهي جتي اُن شڪايت ڪئي حاضر ٿيو ته ان جي به شڪايت پري ۽ حل ڪئي ويندي آهي .

(15) حضرت عيسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام جون خوبيون:

حضرت سيدنا عيسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام مَرْدَنَ كِي زنده ۽ اُنڌن كي اڪين وارو ۽ ڪوڙه وارن (سفيد داغ جي جلد وارن) كي نيڪ ڪندا هئا، جڏهن ته ڪونين جي آقا، اعليٰ ۽ بالا، مني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به مَرْدَنَ كِي زنده ۽ اُنڌن كي اڪين وارو ۽ ڪوڙهين كي نيڪ فرمايو. جڏهن حَيَبَر فَتْح ٿيو ته اتي جي هڪ غير مسلم عورت پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كي زهر واري بڪري جو گوشت هديءَ موڪليو، نبي غيب دان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بڪري جو بازو (بانهن) ڪنيو ۽ ان مان ڪجهه کاڌو بڪريءَ جي ان بانهن چيائين ته مون ۾ زهر وڌو ويو آهي. (شرح زرقاني، المقصد الاول-- الخ، غزوه خيبر... الخ، ۳/۲۹۰) هي مُردِي كِي زنده ڪرڻ کان وڌيڪ آهي، چوٽه هي ميت جي هڪ حصي جو زنده ٿيڻ آهي حالانڪ ان جو بقيا حصو جيڪو ان کان الڳ ۽ مُرده ٿي هو.

اڪ دل بهار اڪيا به آزار اس کا کتنا
تم نه ٿو چلتے پهرتے مردے جلا ديے هيں

شعر جي وضاحت: يار رسول الله ﷺ! منهنجن غمن کي پري ڪرڻ ته توهان ﷺ جي لاءِ معمولي ڳالهه آهي چو ته اوهان ته هلندي ڦرندي مُردا زنده ڪري ڇڏيندا آهيو ته منهنجي دل ڪهڙي شيءِ آهي؟

حضرت سيدنا عيسيٰ علي نبينا و عليه الصلوة والسلام مٿي مان پڪي بڻايو جڏهن ته غزوه ۾ بدر ۾ حضرت سيدنا عڪاشه بن محصن رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي تلوار ٽٽي پئي ته منهنجي نبي ﷺ ان کي هڪ سڪل ڪاٺي عطا ڪئي جڏهن انهن پنهنجي هٿ ۾ کڻي لوڏيو ته اها سفيد مضبوط ڊگهي تلوار بڻجي وئي.

(شرح زرقاني، المقصد الاول، باب: غزوة بدر الكبرى، ۳۰۱/۲) (سیرت رسول عربي، ۵۵۲ تا ۵۵۹، ملخصاً)

سب سے آولي و اعلى همرا نبي
اپنے مولیٰ کا پيارا همرا نبي
بزمِ آخر کا شمع فروزاں هوا
نورِ اول کا جلوہ همرا نبي
جس کو شياں ہے عرش خدا پر جلوس
ہے وہ سلطانِ والا همرا نبي
بجھ گئیں جس کے آگے سبھی مشعلیں
شمع وہ لے کر آیا همرا نبي
سارے اڇھوں میں اڇھا سمجھئے جسے
ہے اُس اڇھے سے اڇھا همرا نبي
سارے اُونچوں میں اُونچا سمجھئے جسے
ہے اس اُونچے سے اُونچا همرا نبي
خلق سے اوليا اوليا سے رسل
اور رسولوں سے اعلى همرا نبي
قرونِ بدلي رسولوں کي هوتی رہی
چاند بدلي کا نکلا همرا نبي
ملڪه کونين میں انبيا تاجدار
تاجداروں کا آقا همرا نبي

رهنما جي آمد مرحبا ♣ رهبر جي آمد مرحبا ♣ افسر جي آمد مرحبا ♣ سرور جي آمد مرحبا
♣ محبوب رب جي آمد مرحبا ♣ سلطان عرب جي آمد مرحبا ♣ رسول اڪرم جي آمد مرحبا
♣ نور مجسم جي آمد مرحبا ♣ تاجور جي آمد مرحبا ♣ پيمبر جي آمد مرحبا

♣ منور جي آمد مرحبا ♣ معطر جي آمد مرحبا

♣ مرحبا يا مُصطفيٰ ♣ مرحبا يا مُصطفيٰ ♣ مرحبا يا مُصطفيٰ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

ڪتاب ”سیرتِ رسولِ عربي“ جو تعارف:

منا منا اسلامي پائرو! هينئر اسان جيڪي نبين سڳورن عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جا مُعجزا ۽ خُصُوصيتون ٻڌيون، گڏوگڏ هي به ٻڌو ته پياري آقا، ٻارهين واري مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جامع مُعجزات آهن، يعني انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جا تمام مُعجزا پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذاتِ پاڪ ۾ موجود آهن. هي سڄي معلومات جيڪي اسان ٻڌي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ هي مڪتبهُ المدينه جي تمام ئي پياري ڪتاب ”سیرتِ رسولِ عربي“ ۾ موجود آهي.

نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مُبارڪ سيرت جي باري ۾ مزيد تفصيل جي لاءِ مڪتبهُ المدينه تان هن ڪتاب کي هديهً حاصل ڪيو ۽ ان جو مُطالعو پاڻ به ڪيو ۽ ٿي سگهي ته ٻين اسلامي پائرن ڪو به ترغيب ڏياريو. هي ڪتاب دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان ريڊ(يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

مجلسِ المَدِينَةُ الْعِلْمِيَّةُ جَوْتَعَارُفُ

هن ڪتاب جي تخريج ۽ تسهيل وغيره جو ڪم دعوتِ اسلامي جي مجلسِ ”المَدِينَةُ الْعِلْمِيَّةُ“ سرانجام ڏنو آهي ۽ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبهُ المَدِينَةُ هُنَ کي ڇاپيو آهي. المَدِينَةُ الْعِلْمِيَّةُ دعوتِ اسلامي جو اهو اهم شعبو آهي جنهن اصلاحِ اُمت جي جذبي جي تحت خالص علمي ۽ اشاعتي ڪم جو بار پاڻ مٿي کنيو آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ المَدِينَةُ الْعِلْمِيَّةُ جي 16 شعبن ۾

قرآن ۽ حديث، تفسير عربي مان اردو، اردو مان عربي ترجمي ۽ اصلاحي ڪتاب ۽ رسالا تحرير ڪرڻ جو ڪم جاري آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى اِحْسَانِهِ**

12 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم ”مدرسة المدینہ بالغان“

منا مٿا اسلامي ڀائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ** دعوتِ اسلامي نيڪي جي دعوتِ عام ڪرڻ جي لاءِ 100 کان وڌيڪ شعبن ۾ مَدَنِي ڪم ڪري رهي آهي، اوهان به دعوتِ اسلامي سان وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم مدرسة المدینہ بالغان به آهي. مدرسة المدینہ بالغان ۾ خاص ڪري قرآن پاڪ دُرست پڙهڻ سيکاريو ويندو آهي. قرآن پاڪ سکڻ سيکارڻ جي وڏي فضيلت آهي. جيئن،

حضرت سَيِّدُنَا عُمَانِ غَنِي **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان روايت آهي ته شهنشاهِ مدينه، فرارِ قلبِ وسينه، صاحبِ مُعَظَّرِ پسينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد فرمايو: ”**حَبِيزُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ**“ يعني توهان مان بهترين شخص اهو آهي، جنهن قرآن سکيو ۽ ٻين کي سيکاريو. (2)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ قرآن پاڪ سکڻ سيکارڻ جي ضرورت ۽ اهميت جي پيش نظر قرآن پاڪ جي تعليمات کي عام ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي تحت اسلامي ڀائرن جي لاءِ عُمُومًا بعد نمازِ عشاءِ مُختلف مَسْجِدِنَ وغيره ۾ هزارين مدرسة المدینہ بالغان جي ترڪيب ٿيندي آهي ۽ اسلامي ڀيڻن جي لاءِ مُخْتَلِفَ هِنْتَنَ ۽ اُوقَاتِ ۾ هزارين مدرسة المدینہ بالغان جي ترڪيب ٿيندي آهي، اسلامي ڀائرن اسلامي ڀائرن وٽان ۽ اسلامي ڀيڻون اسلامي ڀيڻن کان قرآن

ڪريم پڙهنديون آهن، حُرُوف جي دُرُست آڏائيگي سان قرآنِ ڪريم سڪڻ سان گڏوگڏ مُخْتَلِف دُعائون ياد ڪرڻ، نماز جا مسئلا سڪڻ، مُخْتَلِف سُنْتون ۽ آداب سڪڻ، مدني درس (درس فيضانِ سُنْت) جو طريقو سڪڻ، فڪرِ مدينه ڪرڻ وغيره مدرسة المدينه بالغان جي جدول ۾ شامل هوندو آهي، هي جدول (دورانيه) 63 منت جو هوندو آهي. اسان کي به پنهنجي دنيا ۽ آخرت جي پلائي جي لاءِ مدرسة المدينه بالغان ۾ ضرور شرڪت ڪرڻ گهرجي. اچو! مدرسة المدينه بالغان ۾ پڙهڻ واري هڪ عاشق رسول جي مدني بهار ٻڌون ٿا.

منهنجي زندگي بدلجي وئي

زم زم نگر (حيدرآباد، باب الاسلام، سنڌ) جي علائقي آفندي ٽاؤن ۾ مقيم هڪ اسلامي ڀاءُ جي بيان جو خلاصو آهي: آئون هڪ فيشن پرست نوجوان هئس، دنيا جي موج مستي ۾ گم، پنهنجي آخرت جي انجام کان غافل زندگي جا ڏينهن گذاري رهيو هئس جو منهنجي ستل قسمت بيدار ٿي، مون کي مدرسة المدينه (بالغان) جون رُوحاني فضائون ته ڇا مليون، منهنجي ته خوش بختي جي سفر جو آغاز ٿي ويو. مدرسة المدينه (بالغان) جي برڪتن منهنجي تاريخ دل کي خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ جي چراغ سان منور ڪري ڇڏيو. ان ۾ مون کي قرآنِ پاڪ جي تعليم سان گڏوگڏ سُنتن تي عمل جو جذبو به مليو ۽ هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۾ شرڪت جي سعادت به نصيب ٿي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مدرسة المدينه (بالغان) ۾ پڙهڻ جي برڪت سان منهنجي زندگي ۾ بهار اچي وئي، فيشن پرستي ۽ موج مستي مان نجات حاصل ٿي وئي ۽ مان دعوتِ اسلامي جي مهڪندڙ مهڪندڙ مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! شانِ مُصطفيٰ هڪ اهڙو دلچسپ موضوع آهي، ان کي بيان ڪرڻ جي لاءِ هي وقت تمام گهٽ آهي. ٻنهي جهان جي تاجدار، سڀني نبين جي سردار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو شان بيان ڪندي ڪندي ڪئي صديون گذري ويون، هر هڪ پنهنجي پنهنجي انداز ۾ سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو شان بيان ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي، پر ڪو به ڪما حَقَّ (يعني جهڙو بيان ڪرڻ جو حق آهي) پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو شان بيان نه ڪري سگهيو. صحابي رسول حضرت سيدنا حسان بن ثابت رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ آقاءِ دو عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شان ۾ عرض ڪيو.

وَأَحْسَنَ مِنْكَ لَمْ تَرَكَظْ عَيْنِي وَأَجْمَلَ مِنْكَ لَمْ تَدِدِ النَّسَاءَ
خُلِقْتَ مُبْرَأً مِّنْ كُلِّ عَيْبٍ كَأَنَّكَ قَدْ خُلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ

ترجمو: (۱) اوهان کان وڌيڪ ڪو حسين ڪڏهن منهنجي اک ڏٺو ئي ناهي
(۲) اوهان کان وڌيڪ حسين ۽ جميل ڪنهن عورت جڻيو ئي ناهي
(۳) اوهان هر عيب کان پاڪ پيدا ڪيا ويا آهيو (۴) جڻ ته اوهان کي ائين پيدا ڪيو ويو آهي جيئن اوهان چاهيو ٿي.

اهڙي طرح هڪ ڀيري شهنشاه ابرار، صاحبِ عمامه پُرانوار، صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ديدار پُربهار سان مشرف ٿيڻ بعد حضرت پير مهر علي شاه گولڙوي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وقتِ ديدار طاري ٿيڻ واري ڪيفيت کي ياد ڪيو ته جذبات جاڳي پيا، دل بيقرار ۽ اڪيون اشڪبار ٿي ويون ته پاڻ هڪ نعتيه ڪلام ۾ ان جو اظهار هنن لفظن ۾ ڪيو. (مهراڻ، ص ۱۳۲، ملخصاً).

آج سڪد مٿراں ڊي وڌهري اے کيون ڊڙي اداس گھنيري اے
لؤل لؤل وچ شوق چنگيري اے آج نيناں لايان کيون جھڙيان

هن ڪلام ۾ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيهِ سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حسن ۽ جمال ۽ فضائل ۽ ڪمال کي نهايت خوبصورت انداز ۾ بيان فرمايو، آخرڪار پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ه شعر تي هن ڪلام کي ختم ڪيو.

سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَجْمَلَكَ مَا أَحْسَنَكَ مَا أَكْمَلَكَ

ڪٿي مَرِ علي ڪٿي تيري ثنا گستاخ ڪٿي جا اڙياڻ

(يعني منهنجا آقا اوهان ايتري قدر صاحبِ حُسن ۽ جمال ۽ صاحبِ ڪمال آهيو جو مون سان پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ثناء ممڪن ئي ناهي بلڪ ان سان منهنجي ڪا مناسبت ئي ناهي، ڪٿي مان ڪٿي اوهان جي ذاتِ اقدس، زيارت ۽ دیدار جو شرف فقط اوهان جي ڪرم نوازي آهي، نه ته منهنجون اکيون هن لائق ڪٿي، هنن کان به ڏسڻ ۾ جسارت ٿي وئي آهي. (شرح سڪِ مِتراں دي، ص ۳۸۳)

امام اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ به پنهنجي بيان ۽ تحرير ۾ ۽ شعرن جي صورت ۾ نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ساراه بيان ڪئي آهي. اوهان جو نعتيه ديوان ”هدائق بخشش“ جي نالي سان مشهور ۽ معروف آهي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان ۾ سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شان ۾ هڪ ڪلام لکيو ته

سرور ڪهون ڪه مالڪ و مولیٰ ڪهون ڪه ڪه
باغِ خليلِ ڪا گلِ زيبا ڪهون ڪه ڪه

شعر جي وضاحت: يار رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اوهان جي ذاتِ گرامي ۾ تمام خوبيون جمع آهن، تنهنڪري مان اوهان جي ڪهڙي ڪهڙي خوبي کي بيان ڪيان؟ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي نبين جو سردار چوان؟ پنهنجو آقا ۽ مولیٰ چوان؟ حضرت ابراهيم خليل الله عَلِي تَيْبَتَا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي باغ جو خوب صورت گل چوان؟

پوءِ ان کان بعد نبين جي تاجدار، منبع انوار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا مختلف وصف لکندا ويا، جڏهن پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مڪي مدني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بي شمار اوصاف ۽ کمالات، فضائل ۽ خصوصيات تي غور ڪيو ته حيران رهجي ويا ته اوهان جي ساراه ۽ ثنا ڪهڙي طرح بيان ڪئي وڃي ته پوءِ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن ڪلام جو اختتام هنن شعرن تي ائين فرمايو:

تيرے تو وصف "عيبِ تناهي" سے ہیں بری
کہہ لے گی سب کچھ اُن کے ثنا خواں کی خامشی
لیکن رضائے ختمِ سُخن اس پہ کر دیا
حیراں ہوں میرے شاہ میں کیا کیا کہوں تجھے
چُپ ہو رہا ہے کہہ کے میں کیا کیا کہوں تجھے
خالق کا بندہ خلق کا آقا کہوں تجھے

(حدائقِ بخشش، ص ۱۷۵)

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ ٻي هنڌ تي فرمائن ٿا :

اے رضا خود صاحبِ قرآن ہے مداحِ حضورِ تجھ سے کب ممکن ہے پھر مدحت رسول الله کي

شعر جي وضاحت: اي رضا! جڏهن صاحبِ قرآن يعني خدائِ رحمن عَزَّوَجَلَّ پنهنجي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تعريف فرمائي آهي ته پوءِ توهان کان ڪماحقه ساراه ڪرڻ ڪيئن ممڪن آهي؟

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! الله عَزَّوَجَلَّ سمورن نبين ۽ رسولن عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ السَّلَامُ کي بي مثال خوبين، فضيلتن ۽ کمالات ۽ وڏي شان ۽ عظمت سان نوازيو آهي، حضرت سيدنا آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ کي صفي الله بڻايو، حضرت سيدنا نوح عَلَيْهِ السَّلَامُ کي نجي الله بڻايو، حضرت سيدنا ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ کي خليل الله بڻايو، حضرت سيدنا اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامُ کي ذبيح الله بڻايو، حضرت سيدنا موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ کي

ڪليمُ الله بڻايو، حضرت سيدنا عيسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ کي رُوْحُ الله بڻايو، الغرض هر هڪ نبي کي بي شمار خوبين سان نوازيو ۽ اسان جي آقا، احمدِ مجتبيٰ، ٻارهين واري مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي نه صرف خليل بلڪ پنهنجو حبيب به بڻايو جيئن ته خود حضور پُر نور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: بيشڪ الله تعاليٰ جهڙي طرح حضرت ابراهيم عليه السَّلَوَةُ السَّلَامُ کي پنهنجو خليل بڻايو، اهڙي طرح مون کي به پنهنجو خليل بڻايو آهي. (مسلم، ڪتاب المساجد، باب النهي عن بناء المساجد علي القبور... الخ، ص ۲۷۰) هڪ ٻيو ارشادِ نبوي آهي: مان الله عَزَّ وَجَلَّ جو حبيب آهيان ۽ هي فخر به طور تي نٿو چوان. (ترمذي، ڪتاب المناقب، باب ماجاء في فضل النبي، ۳۵۴/۵، حديث: ۳۶۳۶)

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! ممڪن آهي ڪنهن جي ڏهن ۾ هي سوال پيدا ٿئي ته آخر خليل ۽ حبيب ۾ ڇا فرق آهي ته اچو! هڪ ڪامل ولي جي زباني ٻڌون ٿا ته خليل ۽ حبيب جي وچ ۾ ڇا فرق آهي، جيئن اعليٰ حضرت، امام اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فتاويٰ رضويه ۾ هنن ٻنهي جي وچ ۾ فرق بيان ڪندي فرمائن ٿا:

خليل ۽ حبيب جو فرق

(1) حضرت ابراهيم عليه السَّلَوَةُ وَالسَّلَامُ قيامت جي ڏينهن رُسوائي کان بچڻ جي دُعا گهري. (پ ۱۹، الشعراء: ۸۷) جڏهن ته الله تعاليٰ پاڻ پنهنجي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ ان جي صدقي ان جي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ کي قيامت جي رُسوائي کان بچائڻ جي خوشخبري ڏيڻي. (پ ۲۸، التحريم: ۸)

(2) حضرت ابراهيم عليه السَّلَوَةُ وَالسَّلَامُ رَبِّ تَعَالَى سان مُلاقات جي تمنا ڪئي. (پ ۲۳، الصفت: ۹۹) جڏهن ته رَبِّ تَعَالَى پنهنجي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي پاڻ سڏائي مُلاقات جي شرف سان سرفراز فرمايو. (پ ۱۵، بني اسرائيل: ۱)

(3) حضرت ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هدايت جي آرزو ڪئي. (پ ۲۳، الصفت: ۹۹) ۽ حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان پاڻ الله تعاليٰ ارشاد فرمايو: ۽ توهان کي سڌي وات ڏيکاري ڇڏي. (پ ۲۶، الفتح: ۲)

(4) حضرت ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وٽ ملائڪ مُعزز مهمان بڻجي آيا. (پ ۲۶، الذریت: ۲۴) ۽ حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي لاءِ رَبِّ تَعَالَى فرمايو: ملائڪ ان جا سپاهي بڻيا. (توبه: ۱۰، ۴، آل عمران: ۱۲۵، پ ۲۸، التحريم: ۴)

(5) حضرت ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پنهنجي اُمّت جي مغفرت جي دُعا گهري. (پ ۱۳، ابراهيم: ۴۱) ۽ حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي پاڻ الله تعاليٰ حڪم ڏنو ته: پنهنجي اُمّت جي مغفرت گهرو. (پ ۲۶، محمد: ۱۹)

(6) حضرت ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بعد وارن ۾ پنهنجو ذڪرِ جميل باقي رهڻ جي دعا ڪئي. (الشعراء: ۸۴) ۽ حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان پاڻ رَبِّ ڪريم عَزَّ وَجَلَّ ارشاد فرمايو: ۽ اسان توهان جي لاءِ توهان جو ذڪر بلند ڪري ڇڏيو. (پ ۳۰، الم نشرح: ۴)

(7) حضرت ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي واقعي ۾ رَبِّ تَعَالَى فرمايو: انهن قومِ لُوطِ تان عذاب پري ڪرڻ ۾ نهايت ڪوشش ڪئي. (پ ۱۲، هود: ۷۶، ۷۷، پ ۲۰، عنڪبوت: ۳۲) ۽ حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان رَبِّ غَفَّارِ عَزَّ وَجَلَّ ارشاد فرمايو: ان ڪافرن تي به عذاب نه ڪندو جيستائين اي رحمتِ عالمِ توهان انهن ۾ تشریف فرما آهيو. (پ ۹، انفال: ۳۳)

(8) حضرت ابراهيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عرض ڪيو: اي الله! منهنجي دعا قبول فرما. (پ ۱۳، ابراهيم: ۴۰) ۽ حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ ان جي مڃڻ وارن سان الله عَزَّ وَجَلَّ ارشاد فرمايو: توهان جو رَبِّ فرمائي ٿو مون کان گهرو مان قبول ڪندس. (پ ۲۴، المؤمن: ۶۰) (فتاويٰ رضويه، ۱۲۸/۳۰-۱۸۲، ملخصاً)

تُوہی انبیا کا سرور تُوہی دو جہاں کا یادور
 تُوہی رہبر زمانہ مدنی مدینے والے
 تُو خدا کے بعد بہتر ہے سبھی سے میرے سرور
 تیرا ہاشمی گھرانہ مدنی مدینے والے
 تیری فرش پر حکومت تری عرش پر حکومت
 تُو شمشیرِ زمانہ مدنی مدینے والے

(وسائلِ بخشش، ص ۴۲۵)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! يقيناً پياري آقا، محمد رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو شان ايتري قدر بلند آهي جو سڄي مخلوق گڏجي ڪري به پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو شان ۽ عظمت بيان نٿي ڪري سگهي. جڏهن به شانِ مُصطفيٰ بيان ڪيو ويندو آهي ته عاشقانِ رسول جي سينن ۾ محبتِ مُصطفيٰ جا ڏيئا روشن ٿي ويندا آهن. پر ياد رکو! هي مَحَبَّت انهيءَ وقت ڪامل سمجهي ويندي، جڏهن اسان مَحَبَّت جي تقاضن کي به چڱي طرح پورو ڪنداسين، مثال طور پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏوگڏ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا ارشاد، پاڻ جي اهل بيت، سندن صحابه ڪرام، سندن شهر ۽ پاڻ سان نسبت رکڻ واري هر شيءِ سان مَحَبَّت ۽ ان جي تعظيم و توقير ڪندا هونداسين.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جهڙي طرح سرورِ ڪونين، نانا حنين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مَحَبَّت ڪندا هئا، اهڙي طرح پياري آقا ۽

موليٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سانِ نسبت ۽ اوهان جو جُز هئڻ جي ڪري سيد سڳورن سان محبت ۽ انهن جي تعظيم ۽ توقيير به ڪندا هئا. تنهنڪري اسان کي به انهن جي نقش قدم تي هلندي سيد سڳورن جي تعظيم ۽ توقيير ڪرڻ گهرجي ۽ انهن سان حُسنِ سُلُوك سان پيش اچڻ گهرجي، اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا: جيڪو منهنجي اهل بيت مان ڪنهن سان چڱو سُلُوك ڪندو، مان قيامت جي ڏينهن ان جو صلوا ان کي عطا فرمائيندس.

(الجامع الصغیر للسُّيوطي ص ۵۳۳ حديث ۸۸۲۱)

الْحَدِيدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ شيخِ طريقت، اميرِ اهل سنت، دامت بركاتهم الغاليه به سيد سڳورن جي بي حد تعظيم ڪندا ۽ انهن سان سهڻي نموني سان پيش اچن ٿا. ملاقات وقت جيڪڏهن اميرِ اهل سنت دامت بركاتهم الغاليه کي ٻڌايو وڃي ته هي سيد صاحب آهن، ته ڪيئي ڀيرا ڏٺو ويو آهي ته اوهان نهايت ئي عاجزي سان سيد زادي جو هٿ چُمي وٺندا آهن. سيد سڳورن جي ٻارن سان انتهائي محبت ۽ شفقت ڪرڻ هي اوهان جو طره امتياز آهي. (تعارف اميرِ اهل سنت، ص ۶۱)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! جهڙي طرح آلِ رسول جي تعظيم ۽ توقيير ادا ڪرڻ محبتِ رسول جي نشاني آهي، اهڙي طرح پياري آقا، منيٰ مُصطفيٰ، ڪعبي جي بدرُ الدُّجَي، طيبه جي شمسُ الضُّحَي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پياري صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي شان ۽ عظمت، تعظيم ۽ توقيير ۽ ان سان محبت جي بغير محبتِ رسول جي دعويٰ بيڪار آهي. ياد رکو! انبياء ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي بعد صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ تمام انسانن ۾ سڀ کان وڌيڪ تعظيم ۽ توقيير جا لائق آهن، هي اهي مُقَدَّس ۽ مبارڪ هستيون آهن جنهن سيدُ المُرسَلين، جنابِ رَحْمَةُ لِّلْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دعوت تي لبيڪ چيو،

دائري اسلام ۾ داخل ٿي تن من ڌن سان اسلام جي ابدي پيغام کي دنيا جي گوشي گوشي ۾ پهچائڻ جي لاءِ تيار رهي. ان مبارڪ هستين قرآن ۽ حديث جي تعليمات کي عام ڪرڻ ۽ پرچر اسلام جي سڙيلندي جي لاءِ اهڙي بي مثال ڦرانيون ڏنيون آهن جو اڄ جي دور ۾ جنهن جو تصور به مشڪل آهي. لهنذا اسان کي گهرجي ته پنهني جهان ۾ ڪاميابي جي لاءِ ان پاڪيزه هستين جي محبت دل ۾ سجايون ۽ انهن جي نقش قدم تي هلندي زندگي بسر ڪرڻ جي ڪوشش ڪيون. اچو! انهن جي محبت دل ۾ وڌائڻ جي لاءِ انهن جي شان ۽ عظمت جي باري ۾ ڪجهه فرامين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا.

1. ”اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ منهنجي صحابين کي نبين ۽ رسولن جي علاوه تمام جهانن

تي فضيلت ڏني آهي.“ (مجمع الزوائد، ڪتاب المناقب، باب ماجاء في اصحاب رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ۷۳۶/۹، حديث: ۱۶۲۸۳)

2. هڪ شخص نبي ڪريم، رءُوفٌ رَحِيمٌ عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ کان پڇيو:

”أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ“ ڪهڙا ماڻهو بهتر آهن؟ ارشاد فرمايو: ”الْقَرْنُ الَّذِي أَنَا فِيهِ ثُمَّ

الثَّانِي ثُمَّ الثَّلَاثُ“ يعني بهتر ماڻهو ان زماني جا آهن جنهن ۾ مان آهيان، ان

کان بعد ٻئي زماني جا ۽ ان کان بعد ٽي زماني جا.

(مسلم، ڪتاب فضائل الصحابه، باب فضل الصحابه ثم الذين يلونهم ---- الخ، ص ۱۳۷۱، حديث: ۲۵۳۳)

3. لَتَسُسُ النَّارُ مُسْلِمًا رَأَى أَوْ رَأَى مَنْ رَأَى“ يعني ان مسلمان کي جهنم جي باه نه

مس نه ٿيندي جنهن منهنجي يا منهنجي صحابي جي زيارت جو شرف

حاصل ڪيو هجي. (ترمذي باب ماجاء في نبي صلي الله عليه وسلم وصحبه، ۴۶۱/۵، حديث: ۳۸۸۴)

لهنذا هر مسلمان کي گهرجي ته صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي دل سان تعظيم

ڪري ۽ انهن جي محبت کي هميشه هميشه پنهنجي ۽ پنهنجي نسلن جي دلين

۾ قائم رکي. انهن جي محبت نبي ڪريم، رءُوفٌ رَحِيمٌ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي

محبت آهي. الله عَزَّ وَجَلَّ اسان کي بُرن ماڻهن جي صُحبت کان بچائي ۽ هنن
مُبارک هستين جي مَحَبَّت اسان جي دلين ۾ قائم رکي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اهل سنت کا ہے بیڑا پارا صحابہ حضور
نجم ہے اور ناؤ ہے عترت رسول الله کی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اهڙيءَ طرح صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ۽ آلِ رسول جي
تعظيم ۽ توقيير ۽ انهن سان مَحَبَّت عشقِ رسول جون نشانيون آهن.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! عام طور جيڪو سچو عاشق هوندو آهي ان کي ته
پنهنجي محبوب جي شهر، شهر جي گهٽين محلن، بازارن هر هڪ شيءِ سان
مَحَبَّت هوندي آهي، محبوب سان نسبت جي سبب ان جو شهر ادب و احترام ۽
تعظيم جو مقام بڻجي ويندو آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ اسان به پياري آقا، مني
مصطفيٰ، محمد رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مَحَبَّت ڪيون ٿا، ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مَحَبَّت جي تقاضا هي آهي ته اوهان جي مبارڪ شهر مڪ
مڪرم ۽ مدينه طيبه سان به سچي مَحَبَّت هئڻ گهرجي ۽ ان جو ادب و احترام
به اسان جي دلين ۾ قائم رهڻ گهرجي.

حرم کی زمين اور قدم رکھ کے چلنا

ارے سر کا موقع ہے اوجانے والے

منا منا اسلامي ڀاڻرو! نبي اڪرم، نُورِ مجسم ﷺ سان مَحَبَّتَ جي هڪ نشاني هي به آهي ته اسان پنهنجي پياري نبي ﷺ جي سُنَّتَن تي مضبوطي سان عمل ڪندڙ ٿيون ۽ حضور ﷺ جي پياري پياري سُنَّتَن تي عمل ڪرڻ جي ذريعي خوب عام ڪيون، چوڻ پاڻ ﷺ جي ڏانهن ﷺ جي طريقن تي عمل ڪرڻ ئي اسان لاءِ درجات جي ترقي جو رستو آهي جيئن ته سڀياري 21 سُوْرَةُ الاحزاب جي آيت نمبر 21 ۾ ارشادِ خداوندي آهي:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ توهان کي

رسول الله جي پيروي بهتر آهي

حضرتِ صدرُ الافاضل سيد محمد نعيم الدين مُراد آبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ”خَزَائِنُ الْعِرْفَانِ“ ۾ هن آيت جي تحت فرمائن ٿا: انهن جي سني نموني اتباع ڪيو ۽ دين الهي جي مدد ڪيو ۽ رسولِ ڪريم ﷺ جو سات نه ڇڏيو ۽ مصيبتن تي صبر ڪيو ۽ رسولِ ڪريم ﷺ جي سُنَّتَن تي هلو هي بهتر آهي. (خزائن العرفان، پ ۲۱، الاحزاب: ۲۱، ص ۷۷۷)

حضرت سيدنا انس بن مالڪ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: مون کي رسول الله ﷺ جن ارشاد فرمايو: اي منهنجا پٽ! جيڪڏهن تون هي ڪري سگهين ٿو جو هن حال ۾ صبح ۽ شام ڪر جو تنهنجي دل ۾ ڪنهن جي بد خواهي (ڪينو) نه هجي ته ائين ئي ڪر. پوءِ فرمايائون: اي منهنجا پٽ! هي منهنجي سنّت آهي ۽ جيڪو منهنجي سنّت سان محبت ڪندو هو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشڪوٰة المصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب و السنة، الفصل الثاني، ۵۵/۱، حديث: ۱۷۵)

منا منا اسلامي ڀاڻرو! معلوم ٿيو ته پياري آقا ﷺ جي سُنَّتَن تي عمل ڪرڻ اسان لاءِ دنيا ۽ آخرت ۾ بهتري جو سبب آهي. مساڪ اسان

جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نهايت ئي پياري سُنَّتْ آهي. اسان جا اَسلاف ۽ بزرگ هن سُنَّتْ سان ڪيتري قدر مَحَبَّت ڪندا هئا، اچو! هن باري ۾ هڪ حڪايت ٻڌون ٿا، جيئن

حضرت سيدنا عبد الوهاب شعراڻي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نقل ڪن ٿا: هڪ پيري حضرت سيدنا ابوبڪر شبلي بغدادِي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي كِي وضو جي وقت مسواڪ جي ضرورت ٿي، گوريائون پر نه ملي، لهنڙا هڪ دينار (يعني سون جي هڪ اشرفي) ۾ مسواڪ خريد ڪري استعمال فرمائي، ڪجهه ماڻهن چيو: هي ته اوهان گهڻو خرچ ڪري وڌو! ايتري مهانگي مسواڪ به ورتي ويندي آهي؟ فرمايائون: بيشڪ هي دنيا ۽ ان جون تمام شيون الله عَزَّوَجَلَّ وٽ مچر جي ڀر برابر به حثيت نٿون رکن، جيڪڏهن قيامت جي ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ مون کان هي پڇا ڪري ورتي ته ڇا جواب ڏيندس ته تو منهنجي پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سنت (مسواڪ) کي ڇو ترڪ ڪيو؟ جيڪو مال ۽ دولت مون تون کي ڏنو هو ان جي حقيقت ته (مون وٽ) مچر جي ڀر برابر به نه هئي، ته آخر اهڙي حقير دولت کي ان عظيم سنت (مسواڪ) کي حاصل ڪرڻ لاءِ خرچ ڇو نه ڪيئي؟“ (مُلَخَّصٌ از لَوْحِ الانوار ص ۳۸)

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو؟ اسان جا اَسلاف سُنَّتَن سان ڪيترو پيار ڪندا هئا؟ حضرت سيدنا ابوبڪر شبلي (رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ) هڪ دينار (يعني سون جي اشرفي) پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سُنَّتْ مسواڪ تي ڦربان ڪري ڇڏي ۽ هاءِ! اڄ اسان پنهنجي پاڻ کي جيتوڻيڪ وڏي کان وڏو عاشق رسول سڏايون، پر حال هي آهي جو اٺن آنن جي مسواڪ به اسان کان نٿي خريديجي. اچو! مسواڪ جي اهميت و فضيلت تي مشتمل 3 فرامين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا:

(1) مسواڪ جو استعمال پنهنجي لاءِ لازم ڪيو چو ته هن ۾ وات جي

پاڪيزگي ۽ الله ﷻ جي خوشنودي آهي. (مسند احمد، ج ۲، ص ۴۳۸، حديث ۵۸۶۹) (2) مسواڪ ۾ موت کان سواءِ هر مرض جي شفاء آهي. (جامع صغير، ص ۲۹۷، حديث ۴۸۴۰) (3) ۾ رڪعت مسواڪ ڪري پڙهڻ بغير مسواڪ جي 70 رڪعتن کان افضل آهي. (الترغيب والترهيب ج ۱ ص ۱۰۲ حديث ۱۸)

منا مناسلامي پائرو! چو! شيخ طريقت، امير اهلستت ڏامت بركاته العالیه جي رسالي ”163 مَدَنِي گُل“ مان مسواڪ بابت مَدَنِي گُل ٻڌون ٿا.

پهرين ۾ فرامين مصطفيٰ ﷺ ملاحظه فرمايو: ﴿﴾ ۾ رڪعتون مسواڪ (يعني ڏنڊ) ڪري پڙهڻ بغير مسواڪ جي 70 رڪعتن کان افضل آهن.

(3) ﴿﴾ مسواڪ جو استعمال پاڻ تي لازم ڪري ڇڏيو ڇو ته هي وات جي صفائي ۽ رب تعاليٰ جي رضا جو سبب آهي (4)

﴿﴾ دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب ”بهار شريعت“ جلد پهريون صفحي 288 تي صدر الشريعه، بدرالطريقه، حضرت علامه مولانا مفتي امجد علي اعظمي عليه رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي لکن ٿا، مشائخ ڪرام فرمائين ٿا: جيڪو شخص مسواڪ جو عادي هجي ته مرڻ وقت ان کي ڪلمو نصيب ٿيندو، ۽ جيڪو آفيم کائيندو هجي ان کي ڪلمو نصيب نه ٿيندو ﴿﴾ حضرت سيدنا ابن عباس رضی اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته مسواڪ ۾ ڏهه خوبيون آهن: وات کي صاف ڪري ٿي، مسوڙن کي مضبوط ڪري ٿي، نظر تيز ڪري ٿي، بلغم ختم ڪري ٿي، وات جي بدبو ختم ڪري ٿي، سنت جي موافق آهي، فرشتا خوش ٿين ٿا، رب ﷻ راضي ٿئي ٿو، نيڪي وڌائيندي ۽ معدي کي درست ڪندي

3... الترغيب والترهيب، ۱۰۲/۱، حديث: ۱۸:

4... مسند امام احمد بن حنبل ج ۲ ص ۴۳۸ حديث ۵۸۶۹

آهي. (جَمْعُ الْجَوَامِعِ لِلْسُّيُوطِيِّ ج ٥ ص ٢٣٩ حديث ١٢٨٦٤) ❖ سيدنا امام شافعي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي فرمائن ٽا: چار شيون عقل وڌائينديون آهن: فضول ڳالهين کان پرهين، مسواڪ جو استعمال، نيك ماڻهن جي صحبت، پنهنجي علم تي عمل ڪرڻ⁽⁵⁾ ❖ مسواڪ ڪپڙ يا زيتون يا نم وغيره جي ڪوڙي ڪاڻي هجي، مسواڪ جي ٽولھ چيچ جي برابر هجي ❖ ڏنڊڻ جڏهن استعمال جي قابل نه رهي ته اڇلايو نه، جو هي سنڌ ادا ڪرڻ جو ذريعو آهي، ڪنهن جڳهه تي احتياط سان رکي ڇڏيو يا دفن ڪري ڇڏيو يا سمنڊ ۾ وجهي ڇڏيو.

صَلُّوْا عَلَيَ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ٻارهين تاريخ

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ ٻارهين رات آهي ۽ انهيءَ نسبت سان 12 جي عدد سان اسان کي پيار آهي. شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه پنهنجي نعتيه ديوان ”وسائل بخشش“ ۾ فرمائن ٿا:

ڪيون ٻار هون پنه سبهي ڪو پيار آگيا
گهر آمنه ڪي سيد ابرار آگيا
بر سين گهڻاين رحمتون ڪي جُهوم جُهوم ڪر
آيا سي دن احمد مختار آگيا
خوشياں مناؤ غمزو غمخوار آگيا
رحمت سرا پا جب مر اسرار آگيا

صَلُّوْا عَلَيَ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

انهيءَ ٻارهين تاريخ جي پياري پياري نسبت سان دعوتِ اسلامي جي گهٽ مان گهٽ 12 هفتيوار سُنتن پرين اجتماعن ۾ اولِ تا آخر يعني تلاوت، نعت، بيان، ذڪر، دُعا، راتِ اعتكاف، بعدِ فجر مدني حلقي ۽ اشراق چاشت تائين شرڪت ۽ پاڻ سان گڏ انفرادي ڪوشش ڪري گهٽ مان گهٽ ٻه ٻه اسلامي پائر گڏ آڻڻ جي نيت ڪيو. هن ارادي سان هت ڪٿي زور سان چئو اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ..12 هفتيوار مدني مذاڪرن ۾ به شرڪت جي نيت فرمايو.

منا منا اسلامي پائرو! پياري آقا، سيدالانبيا ﷺ جي ولادتِ باسعادت جي خوشي ۾ ربيعِ الاولِ ۾ بلڪ ٿي سگهي ته هتهوٽ 3 ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت حاصل ڪري وٺو.

منا منا اسلامي پائرو! اوهان به دعوتِ اسلامي جي هن پياري پياري مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو، اڄ جي هن مبارڪ رات جي عظيم گهڙين ۾ عاشقانِ رسول جي صحبت حاصل ڪندي نيڪ عملن جون سنيون سنيون نيتون ڪري وٺو، فرض علم سکڻ، مدني انعامات جو روزانه فڪرِ مدينه ڪرڻ ۽ مدني قافلن ۾ سفر ڪرڻ جون نيتون ڪري وٺو.

منا منا اسلامي پائرو! اڄو! ميلادِ مُصطفيٰ جي ڪجهه حَسِين گهڙين جو ذڪر ٻڌون ٿا، ته جڏهن منهنجي آقا ﷺ جي دنيا ۾ تشریف آوري ٿي، تاريخ ڇا هئي؟ ڏينهن ڇا هو؟ ڪهڙيون حالتون هيون؟ اڄو ٻڌو ۽ ايمان تازو ڪيو.

ربيعِ الاولِ جي 12 تاريخ ۽ ڏينهن دو شنبه يعني سومر آهي، حضرتِ سيدنا عبدالمطلب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ، پياري نبي ﷺ جي پياري ڏاڏا سائين حرم شريف ۾ اچي ويا آهن، حضرتِ آمنه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا گهر ۾ اڪيليون آهن، چوٽه سسُ ۽ مڙس اڳ ۾ گذاري چڪا هئا، سُهرو خانو ڪعبه جو طواف ڪرڻ ۾ مشغول آهن، خيال هو ته ڪاش! هن وقت خاندانِ عبدِ مناف جون ڪجهه عورتون مون

وت هجن ها، اوچتو ڇا ڏسن ٿيون ته نهايت خوبصورت ۽ سهڻين عورتن سان گهر ڀرجي ويو. پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** انهن کان پڇيو: ”بيبيو! توها ڪير آهيو؟ ڪٿان کان آيون آهيو؟ ۽ ڇو آيون آهيو؟“ انهن مان هڪ چيائين، ”مان اُمُّ البشر تمام انسانن جي ماءُ، آدم جي گهرواريءَ، حوا آهيان“ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا**، ٻي چيائين، ”مان فرعون جي گهرواريءَ آسيه آهيان“ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** ۽ ٽي چيائين، ”مان عيسيٰ روح الله **عَلَى نَبِيَّتَا وَعَلَيْهِ السَّلَامُ** جي والده مريم آهيان **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** ۽ باقي تمام عورتون جنت جون حورون آهن، اڄ ڪونين جي گهوت، عالمن جي داتا، فقيرن جي ملجا ۽ ماوي محمد رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي آمد آمد آهي، سندن استقبال ۽ اوهان جي خدمت جي لاءِ اسان آيون آهيون. اي آمنه **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا**! دروازي کان ٻاهر نگاهه وجهو چئني پاسي تاحد نگاهه ملائڪن جا ميلا آهن، گهر ۾ حورون در تي ملائڪ آهن، جنهن جون قطارون آسمان تائين آهن.“ حاضرين ۾ ڪجهه اهڙي طرح ساراه ٿي رهي آهي.

(مجموع لطيف انسي في صيغ المولود النبوي القدسي، ص ۲۹۲، ملخصاً)

آئي نڌاڪه آمنه جاگه تيرے نصيب

آئين گے تيري گودي ميں اللہ کے حبيب

کہا حوروں نے یہ محبوب رب العالمين ہوں گے

فرشتوں نے کہا سرکار ختم المرسلين ہوں گے

زمیں بولي کہ یہ اسرار قدرت کے امیں ہوں گے

فلک بولا کہ ان کے بعد پيغمبر نہیں ہوں گے

پياري نبي، مني نبي، سني نبي، سچي نبي، آمنه جي اکين جا تارا نبي،

دائي حليمه ج ڏلارا نبي، بي سهارن جا سهاراي نبي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ختنه شده،

ناف بريده (دن وڊيل، سُرْمِگينا ڪين) (اڪين ۾ سرمو پاتل) سان تشریف فرما ٿيا.

هر قسم جي آلائش کان پاڪ بلڪ آلائشن کان پاڪ ڪرڻ جي لاءِ تشریف وني

آيا. غيب مان آواز اچڻ لڳي رب ڪعبه **(عَزَّ وَجَلَّ)** جي قسم! ڪعبي کي عزت ملي

وئي. هوشيار ٿيو جو ڪعبي کي ان جو قبلو ۽ مسکن قرار ڏنو ويو.

محبوبِ رَبِّ العزت، مصطفيٰ جانِ رحمت، تاجدارِ رسالت، شهنشاهِ نبوت
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دنيا ۾ تشریف آڻيندي ئي رَبَّ عَزَّ وَجَلَّ جي بارگاہ ۾ سجدو ڪيو.
 مبارڪ اڱريون آسمان ڏانهن ڪنيل هيون. جنتي گلن کان وڌيڪ حسين چپ
 حرڪت ڪري رهيا ها ۽ آواز آيو پئي: رَبِّ هَبْ لِي اُمَّتِي، رَبِّ هَبْ لِي اُمَّتِي، رَبِّ هَبْ لِي
 اُمَّتِي، ولادتِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي موقعي تي 3 جهنڊا نصب ڪيا ويا،
 هڪ اوڀر ۾، هڪ اولهه ۾ ۽ هڪ خانہ ڪعبه جي ڇت تي.

حضرتِ سيدتنا آمنه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون، ولادتِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 جي وقت اهڙو نور چمڪيو جو اولهه ۽ اوڀر روشن ٿي ويا ۽ مون مڪي
 مان شام جا محلات واضح طور تي ڏسي ورتا.

آمينه تجھ کومبارڪ شاهه ڪاميلاد هو

تيرا آڱن نور، تيرا گھر ڪا گھر سب نوره

اس طرف جو نوره تو اس طرف بهي نوره

ذره ذره سب جهاں کانورس معموره

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دنيا ۾ تشریف
 فرما ٿيندي ئي سجدو فرمايو، ڪاش! اُن سجدي جي صدقي ۾ اسان کي
 سجدن جي توفيق نصيب ٿئي ۽ اسان پنج ئي نمازون مسجد ۾ تڪبيرِ اوليٰ
 سان پهرين صف ۾ پڙهڻ جا عادي بڻجي وڃون. ياد رکو! هر مسلمان مرد ۽
 عورت تي پنج وقت جي نماز فرض آهي. نماز جي فرضيت جو انڪار ڪرڻ
 وارو ڪافر آهي، چاهي ان جو نالو ۽ ٻيا ڪم مسلمانن وارا هجن. جيڪو بد

نصيب هڪ وقت جي نماز به ڄاڻي وائي قضا ڪندو آهي ان جو نالو جهنم جي دروازي تي لکيو ويندو آهي.

رُوحِ الامين نے گاڙا کعبے کی چھت پہ جھنڊا
تاعرش اُڙا پھريرا صبحِ شبِ ولادت

اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ! اسان به پنهنجي هتن ۾ ۽ پنهنجي سوارين تي فيضانِ گنبدِ خضريٰ ۽ فيضانِ گنبدِ غوث ۽ رضا سان مالا مال مدني پرچم کڻي، اميرِ اهلستنت جي عطا ڪيل مدني گلن (مکتوب) جي مطابق جلوسِ ميلاد ۾ شرڪت ڪنداسين. زور سان چئو اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ ۽ اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ 12 ربيع الاول يعني اڄ جو روزو به رکنداسين چوته اسان جا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هر سومر تي روزو رکندا ها ۽ جڏهن بارگاہِ رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ سومر جي روزي جي باري ۾ پڇيو ويو ته ارشاد فرمايو ”انهيءَ ڏينهن منهنجي ولادت ٿي ۽ انهيءَ ڏينهن مون تي پهرين وحي نازل ٿي.“ ته اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ اسان به اڄ روزو رکنداسين. هت ڪڍي زور سان چئو اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ